

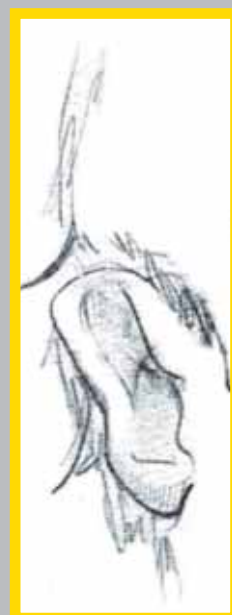
**Analizy, ekspertyzy,
opracowania**

Biuletyn

ISSN 2300-7478

Nr 2-3/2015 (10-11)

Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog”

W numerze:

Wstęp	1
Rodzina	2
Seniorzy	9
Praca	15
Niepełnosprawni	23
Dialog społeczny	28

Biuletyn: analizy, ekspertyzy, opracowania

ISSN 2300-7478

Wydaje:

Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” im. A. Bączkowskiego
ul. Limanowskiego 23, 02-943 Warszawa
Tel.: 22 380-50-50, fax: 22 380-50-52

Redakcja – zespół: Iwona Zakrzewska (przewodnicząca), Agnieszka Składanowska,
Agnieszka Solecka-Reszczyk

Zdjęcia i grafiki: Zasoby Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, CPS „Dialog”,
Lidia Sokal/MPiPS, Wojciech Grzędziński/KPRP, www.freeimages.com

Łamanie i druk:

Zakład Wydawniczo-Poligraficzny
Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej
ul. Usypiskowa 2, 02-386 Warszawa

Szanowni Państwo,

Drugi w kolejności Biuletyn w 2015 roku mieści się w całości w cyklu „Analizy – Opracowania – Ekspertyzy”. Znajdziemy tutaj materiały źródłowe, komplementarne do tematyki poruszanej szeroko na odbytych w Centrum Partnerstwa Społecznego licznych konferencjach w ostatnim czasie.

Żeby dobrze przedyskutowany temat z konferencji podkreślić wyrazistą kreślą i uznać za umownie zamknięty, trzeba wzbogacić go o dokumenty, stanowiska, projekty, czy programy źródłowe.

Z takim przesłaniem zespół redakcyjny Biuletynu przedstawia Państwu niniejszy egzemplarz. Materiały skupione są w następujących segmentach: Rodzina – Seniorzy – Praca – Niepełnosprawni – Dialog społeczny.

Tematyka będzie skupiona wokół niektórych inicjatyw strony ministerialnej, jak w sprawie ograniczania umów czasowych, nowych świadczeń rodzicielskich, pomocy dla przekraczających nieznacznie kryteria dochodu na członka rodziny w akcji „Złotówka za złotówkę”, Karty Dużej Rodziny, czy tworzenia nowoczesnych domów seniora.

Biuletyn dowodzi, jak wiele dobrych i cennych inicjatyw, wyczekiwanym przez społeczeństwo leży po stronie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Poprzez niniejszą publikację staramy się przybliżyć Państwu drogę do tak szybkiej i skutecznej legislacji dla polskich rodzin, osób niepełnosprawnych czy seniorów.

Zapraszam Państwa do pouczającej lektury oraz do aktywnego udziału w przyszłych konferencjach organizowanych w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog”.

Iwona Zakrzewska
Dyrektor Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog”

Fot. MPIPS

Karta Dużej Rodziny ma już rok!

Ponad 1,1 mln odebranych kart, ponad 700 firm i instytucji udzielających zniżek w 7,4 tys. miejsc. 16 czerwca br. minął rok od wprowadzenia Karty Dużej Rodziny.

– Miniony rok to czas ogromnej pracy nas wszystkich: rodzin wielodzietnych, partnerskich firm i instytucji, samorządowców oraz administracji rządowej. Zrobiliśmy krok milowy, ale przed nami jeszcze dużo wysiłku na rzecz poprawy jakości życia rodzin wielodzietnych. Wierzę, że wspólnie będziemy dalej budować lepszą przyszłość dla polskich rodzin – powiedział Władysław Kosiniak-Kamysz, Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Karta Dużej Rodziny cieszy się dużym zainteresowaniem. W całej Polsce wystąpiło o nią już ponad 1,2 mln osób. Najwięcej kart zamówiono na Mazowszu – ponad 181 tys., w Małopolsce – ponad 148 tys. oraz na Śląsku – 114 tys. i w Wielkopolsce – ponad 113 tys. Milionową kartę odebrała na początku maja br. rodzina z Ciechanowa. Swoją kartę ma już ponad 1,1 mln członków rodzin wielodzietnych.

– Karta Dużej Rodziny pozwoli na obniżanie kosztów comiesięcznych wydatków dużych rodzin i umożliwi im aktywne spędzanie czasu. Liczę, że do współpracy zgłosi się wiele firm prywatnych, które zaoferują dużym rodzinom atrakcyjne zniżki – mówił podczas startu programu Minister Kosiniak-Kamysz.

16 czerwca ubiegłego roku, do programu dołączyło 46 firm i instytucji partnerskich. Teraz rodziny mogą korzystać z oferty w ponad 7,4 tys. miejsc zgłoszonych przez ponad 700 firm i instytucji z całej Polski. Karta zapewnia zniżki przy zakupie jedzenia i kosmetyków, odzieży i obuwia, książek, zabawek oraz paliwa. Obniża także koszty rachunków za usługi telekomunikacyjne czy bankowe. Pozwala na tańsze przejazdy pociągami i komunikacją publiczną w wybranych miejscowościach.

Na początku 2015 roku weszła w życie ustawa, która rozszerzyła ustawowe zniżki na przejazdy kolejowe dla doro-

ślących członków rodzin, wprowadziła zniżki w opłacie paszportowej, zniósła opłaty za wydanie odpisów aktów stanu cywilnego potrzebnych do wydania KDR oraz zapewniła darmowe wejścia do parków narodowych.

– Wspierając polskie rodziny działamy kompleksowo. Bardzo dziękuję wszystkim, którzy w tę pomoc się włączają. Karta Dużej Rodziny nie powstałaby bez partnerskich firm i instytucji oraz bez samorządów. Cieszę się, że wspólnie pomagamy dużym rodzinom – dodał Minister Kosiniak-Kamysz.

„... Miniony rok to czas ogromnej pracy nas wszystkich: rodzin wielodzietnych, partnerskich firm i instytucji, samorządowców oraz administracji rządowej. Zrobiliśmy krok milowy, ale przed nami jeszcze dużo wysiłku na rzecz poprawy jakości życia rodzin wielodzietnych. Wierzę, że wspólnie będziemy dalej budować lepszą przyszłość dla polskich rodzin” – Władysław Kosiniak-Kamysz, Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Karta Dużej Rodziny przyznawana jest każdemu członkowi rodziny, także rodzinom zastępczym i rodzinnym domom dziecka. Rodzicom Karta wydawana jest dożywotnio, dzieciom do ukończenia 18 lub 25 lat w przypadku kontynuowania nauki. Karta przyznawana jest bezpłatnie i bez względu na dochód. W ciągu najbliższych lat z Karty może korzystać 3,4 mln osób, w tym 2 mln dzieci.

Karta Dużej Rodziny

Program Karta Dużej Rodziny od 1 stycznia 2015 roku ma moc ustawy. Zainteresowanie programem jest ogromne – swoją kartę ma już ponad 1,1 mln osób. Mogą korzystać z tańszych biletów na pociągi, zniżek na żywność, kosmetyki, ubrania

i obuwie, podręczniki, paliwo. W programie jest już 524 partnerów, a z karty można korzystać w 5,6 tys. placówek.

– Tak wiele w polityce rodzinnej nie udało się zrobić żadnemu innemu rządowi. Wydłużyliśmy do roku urlopy rodzicielskie, ubezpieczyliśmy rodziców na wychowawczym, wprowadziliśmy zachęty dla firm do zatrudniania rodziców. Tworzymy rozwiązania, które ułatwiają polskim rodzinom życie i z których one chętnie korzystają – powiedział Minister Kosiniak-Kamysz.

Z urlopów rodzicielskich w ubiegłym roku skorzystało 316 tys. rodziców, z urlopów ojcowskich 130 tys. mężczyzn. Swoją Kartę Dużej Rodziny ma ponad 1,1 mln Polaków. Na wyższych ulgach podatkowych dla rodzin wielodzietnych zyska w tym roku ponad milion polskich rodzin. Ze świadczeń rodzicielskich skorzysta 125 tys. rodziców, a ze „Złotówki za złotówkę” – 160 tys.

Dwa lata od wprowadzenia dłuższych urlopów dla rodziców

17 czerwca 2015 roku minęły dwa lata od wprowadzenia rocznych urlopów dla rodziców. Od początku tego roku skorzystało z nich już 217 tys. osób.

– Wydłużenie urlopów dla rodziców to jeden z tych projektów, który znacząco zmienił życie polskich rodzin – powiedział Władysław Kosiniak-Kamysz, Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Od początku tego roku z urlopów dla rodziców skorzystało już 217 tys. osób. W samym tylko maju zasiłki z tego tytułu pobierało 141 tys. kobiet i mężczyzn. Popularność urlopów dla rodziców rośnie: w 2013 roku skorzystało z nich ponad 513 tys. osób, w 2014 już ponad 631 tys. Rodzice mogą skorzystać z 20 tygodni urlopu macierzyńskiego, 6 tygodni dodatkowego macierzyńskiego oraz 26 rodzicielskiego. Pracodawca nie może odmówić rodzicowi urlopu ani zwolnić rodzica w jego trakcie. Ustawa o urlopach wprowadziła

również możliwość powrotu do pracy na część etatu. Rodzic, który zdecyduje się na półroczny urlop, dostaje zasiłek w wysokości 100 proc. swojego wynagrodzenia. Jeżeli z czasem zdecyduje się go przedłużyć o kolejne pół roku, wtedy zasiłek wyniesie 60 proc. pensji. Z kolei rodzic, który od razu skorzysta z rocznego urlopu, dostanie przez cały rok urlopu 80 proc. wynagrodzenia.

Liczba miejsc opieki nad najmłodszymi cały czas rośnie. Jeszcze w 2011 roku działało 571 placówek w całej Polsce. Teraz jest ich już prawie 5 razy więcej. Ponad 2,7 tys. miejsc zapewnia opiekę nad ponad 71 tys. dzieci. Od początku działania programu „Maluch” Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej przeznaczyło na ten cel 472 mln zł.

Z urlopów rodzicielskich mogą korzystać także samotni ojcowie. Do pobierania zasiłku macierzyńskiego uprawniony jest ubezpieczony ojciec dziecka (lub ubezpieczony członek najbliższej rodziny) w przypadku śmierci matki, porzucenia przez nią dziecka lub sytuacji, gdy nie może ona sprawować opieki.

Jakie zmiany czekają rodziców?

– Roczne urlopy to jeden z elementów konsekwentnie budowanej przez nas polityki wsparcia rodzin. Kolejne projekty: świadczenie rodzicielskie dla wszystkich i zasada „Złotówka za złotówkę” wejdą w życie już w przyszłym roku – dodał Minister Kosiniak-Kamysz.

Z urlopów rodzicielskich obecnie mogą korzystać jedynie osoby opłacające składki. To matki i ojcowie zatrudnieni na umowach o pracę oraz na zleceniach (o ile opłacają

dobrowolne składki). Od przyszłego roku wsparcie finansowe przez rok po urodzeniu dziecka otrzymają także osoby, które ze względu na swoją sytuację zawodową nie mogą korzystać z urlopów rodzicielskich. To blisko 125 tys. osób. 1 000 zł miesięcznie przez rok po urodzeniu dziecka otrzymają bezrobotni, studenci, rolnicy oraz pracujący na umowach o dzieło.

„... Dzieci to ogromna radość dla rodziców, ale też wielka odpowiedzialność. Wiedzą o tym szczególnie polskie rodziny. Choć pracują bardzo ciężko, wciąż zarabiają zbyt mało, by ze spokojem patrzeć w przyszłość. Obejmując stanowisko Ministra Pracy i Polityki Społecznej uznałem politykę rodzinną – obok walki z bezrobociem i polityki senioralnej – za najważniejsze zadanie w tej kadencji” – Władysław Kosiniak-Kamysz, Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Gdy rodzina przekroczy próg dochodowy (574 zł na osobę w rodzinie lub 664 zł dla rodzin z niepełnosprawnym dzieckiem), traci prawo do świadczeń rodzinnych. Dzięki wprowadzeniu zmian świadczenia nie będą już odbierane po przekroczeniu progu, ale stopniowo obniżane wraz ze wzrostem dochodu. Za każde przekroczenie progu o 1 zł, łączna kwota świadczeń przysługujących rodzinie będzie pomniejszana o 1 zł.

Urlopy także dla samotnych ojców

Z urlopów rodzicielskich będą mogli korzystać także samotni ojcowie – taką zmianę wprowadza przyjęta 15 maja 2015 roku przez Sejm nowelizacja ustawy przygotowana przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

Obecnie ojciec może skorzystać z urlopu macierzyńskiego i rodzicielskiego, gdy sam jest ubezpieczony, gdy matka jest do niego uprawniona i wykorzysta pierwsze 14 tygodni zarezerwowanego wyłącznie dla niej urlopu. W innym przypadku ojciec, nawet jeśli pracował i opłacał składki, nie może z niego skorzystać. Jego prawo do urlopu wynika bowiem z uprawnień matki.

Nowelizacja wprowadza zasadę, że do zasiłku macierzyńskiego uprawniony będzie ubezpieczony ojciec dziecka (lub ubezpieczony członek najbliższej rodziny) w przypadku śmierci matki, porzucenia przez nią dziecka lub sytuacji, gdy nie może ona sprawować opieki.

Świadczenie rodzicielskie

– Wszyscy rodzice powinni mieć równe szanse na wsparcie w pierwszym roku życia dziecka. Jest on kluczowy zarówno dla jego rozwoju, jak i dla samych rodziców, którzy budują z maluchem więź – powiedział Minister Kosiniak-Kamysz.

Z dłuższych urlopów rodzicielskich mogą korzystać jedynie rodzice zatrudnieni na umowach o pracę oraz pracujący na zleceniach, o ile opłacają dobrowolnie składki. Takiego prawa nie mieli dotychczas studenci, bezrobotni, rolnicy, pracujący na umowach o dzieło.

Po wejściu ustawy w życie przez rok od urodzenia dziecka (w przypadku urodzenia wieloraczków odpowiednio dłużej) otrzymają 1 tys. zł miesięcznie nowego świadczenia rodzicielskiego. Skorzysta z niego nawet 125 tys. rodziców.

„MALUCH” buduje największy żłobek

18 czerwca 2015 roku został podpisany akt erekcyjny oraz wmurowany kamień węgielny pod nowy żłobek miejski w Skierniewicach. W uroczystościach wzięli udział m.in. Minister Pracy i Polityki Społecznej Władysław Kosiniak-Kamysz oraz Wicemarszałek województwa łódzkiego Dariusz Klimczak.

– Wszyscy startujący w konkursach tego rodzaju inwestują w rodzinę i rozwój społeczny. Gratuluję im odwagi, gdyż oprócz środków przekazanych przez Ministerstwo muszą mieć wkład własny i przemyślany plan działania – powiedział Minister Kosiniak-Kamysz.

Koszt budowy żłobka to blisko trzynaście i pół miliona złotych. Miasto otrzymało sześć i pół miliona złotych dotacji z resortowego programu „Maluch”. To największy tego typu obiekt budowany w tym roku w Polsce. Będzie służył 160 dzieciom.

Wmurowanie kamienia węgielnego pod nowy żłobek miejski w Skierniewicach.

Fot. MPiPS

Wmurowanie kamienia węgielnego pod nowy żłobek miejski w Skierniewicach.

Fot. MPiPS

Nowoczesny żłobek w Radgoszczy otwarty

Gmina Radgoszcz otrzymała ponad 1,6 mln zł dotacji w ramach programu „Maluch” na budowę żłobka i krytego placu zabaw. 25 maja 2015 roku odbyło się uroczyste otwarcie kompleksu.

Liczba miejsc opieki nad najmłodszymi cały czas rośnie. Jeszcze w 2011 roku działało 571 placówek w całej Polsce. Teraz jest ich już prawie 5 razy więcej. Ponad 2,7 tys. miejsc zapewnia opiekę nad ponad 71 tys. dzieci. Od początku

działania programu Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej przeznaczyło na ten cel 472 mln zł.

Fot. MPiPS

Nowoczesny żłobek w Radgoszczy otwarty!

– Bardzo się cieszę, że otwieram tak nowoczesny żłobek na ziemi dąbrowskiej, w Radgoszczy. To dowód na to, że takie obiekty mogą powstawać nie tylko w metropoliach, ale także na polskiej wsi – powiedział Władysław Kosiniak-Kamysz, Minister Pracy i Polityki Społecznej.

„... Podobnie jest z polityką rodzinną. Tworząc ją zaczęliśmy od spraw fundamentalnych dla wszystkich rodziców – urlopów rodzicielskich, programu budowy żłobków. Dodaliśmy ubezpieczenie rodziców na wychowawczym i zachęty dla pracodawców do zatrudnienia matek i ojców powracających na rynek pracy po okresie opieki nad dzieckiem. Z czasem dołączyły Karta Dużej Rodziny, wyższe ulgi podatkowe dla rodzin, tańsze przedszkola. Zasada „Złotówka za złotówkę” i świadczenie rodzicielskie wypełniają kolejne wolne miejsce” – Władysław Kosiniak-Kamysz, Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Kompleks, to pierwszy w historii gminy żłobek, z którego korzysta 20 maluchów, nowoczesny przeszklony plac zabaw oraz 3-oddziałowe przedszkole przygotowane do przyjęcia około 70 dzieci. Do budynku dobudowano kryty plac zabaw, który będzie służył dzieciom przez cały rok.

Fot. MPiPS

Nowoczesny żłobek w Radgoszczu otwarty!

Koszt budowy, wraz z wyposażeniem i zagospodarowaniem terenu żłobka i placu zabaw, to niemal 3,9 mln zł. Wysokość dotacji dla placówki, przekazanej przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej w ramach programu „Maluch” to 1,6 mln zł.

W tym roku wysokość środków na program „Maluch” jest rekordowa – to 151 mln zł, czyli o 50 mln zł więcej niż rok temu. Pieniądze trafiły do gmin, przedsiębiorców i organizacji pozarządowych oraz po raz pierwszy do uczelni wyższych.

Rodziny, które przekroczą próg dochodowy uprawniający do świadczeń rodzinnych, nie stracą wsparcia finansowego państwa. Dzięki wprowadzeniu zasady „Złotówka za złotówkę” ich świadczenia będą stopniowo obniżane wraz ze wzrostem dochodów.

Maluch na uczelni

Na budowę żłobków, klubów dziecięcych lub zatrudnienie dziennego opiekuna na uczelniach wyższych Ministerstwo zarezerwowało w tym roku 11 mln zł. Udział w programie chce wziąć już ponad 60 uczelni wyższych – m.in. Uniwer-

sytyet Jagielloński, Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Rzeszowski i Uniwersytet Medyczny w Lublinie.

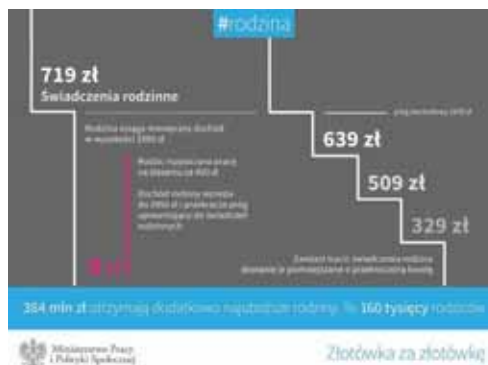

Fot. MPiPS

Jednocześnie zwiększono o połowę środki na budowę i utrzymanie żłobków. Ministerstwo zarezerwowało na ten cel rekordowe 150 mln zł. Pozwoli to na stworzenie i utrzymanie 29 tys. nowych miejsc dla najmłodszych dzieci. Dzisiaj mamy już 2500 żłobków, klubów dziecięcych i dziennych opiekunów. Jeszcze w 2007 roku takich placówek było zaledwie 373.

Złotówka za złotówkę

Rodziny, które przekroczą próg dochodowy uprawniający do świadczeń rodzinnych, nie stracą wsparcia finansowego państwa. Dzięki wprowadzeniu zasady „Złotówka za złotówkę” ich świadczenia będą stopniowo obniżane wraz ze wzrostem dochodów.

– Polityka rodzinna nie może zniechęcać do pracy, powinna do niej zachęcać. Dajemy rodzicom gwarancję, że gdy rozpoczną pracę, z dnia na dzień nie stracą wsparcia finansowego państwa – powiedział Minister Kosiniak-Kamysz. Dzięki temu z pomocy będzie mogło skorzystać dodatkowe 160 tys. rodziców.

**Sejmowe wystąpienie
Ministra Pracy i Polityki Społecznej
Władysława Kosiniaka-Kamysza
nt. projektu ustawy
o świadczeniu rodzicielskim
z dnia 14 maja 2015 roku**

Dzieci to ogromna radość dla rodziców, ale też wielka odpowiedzialność. Wiedzą o tym szczególnie polskie rodziny. Choć pracują bardzo ciężko, wciąż zarabiają zbyt mało, by ze spokojem patrzeć w przyszłość. Obejmując stanowisko Ministra Pracy i Polityki Społecznej uznałem politykę rodzinną – obok walki z bezrobociem i polityki senioralnej – za najważniejsze zadanie w tej kadencji.

Od początku moim celem nie było proste równanie: my przekazujemy więcej pieniędzy rodzinom i dzięki temu automatycznie rodzi się w nich więcej dzieci. Ten sposób myślenia prowadzi na manowce. Doraźne sztuczki nie działają, co doskonale pokazało wprowadzenie becikowego.

Polityka państwa ma tworzyć lepsze warunki do życia polskim rodzinom. Ma dawać im poczucie bezpieczeństwa i stabilizacji, wspierać w trudnych momentach, zachęcać do aktywności. Ułatwiać życie a nie rzucać kłody pod nogi. Tylko wtedy Polacy będą chcieli zakładać rodziny tu w kraju, a nie na emigracji.

Jak powinna wyglądać skuteczna polityka rodzinna? Musi ona odpowiadać na realne problemy polskich rodzin. Dobrym przykładem jest nasz program budowy miejsc opieki dla najmłodszych dzieci – „Maluch”. Wciąż jesteśmy krajem na dorobku i na nianie stać niewiele rodzin. Nie wszyscy mogą skorzystać z pomocy dziadków. Dlatego by rodzice mogli wrócić do pracy, muszą mieć zapewnioną opiekę nad dziećmi.

Przez lata państwo nie dostrzegało tej oczywistości. Zamiast tworzyć zachęty do otwierania nowych placówek, raczej zamykano już istniejące. Przez to liczba żłobków spadła do niewielu ponad 300.

Dopiero przygotowana przez koalicję PSL-PO ustawa żłobkowa doprowadziła do przełomu. Wraz z uruchomieniem programu „Maluch” wywołała żłobkowy boom. Jeszcze w 2007 roku mieliśmy w całym kraju niewiele ponad 300 żłobków. W ubiegłym roku ich liczba wzrosła do ponad 2,5 tysiąca! Placówki te w sumie zapewniają opiekę nad ponad 71 tys. dzieci w wieku do 3 lat.

Tylko w tym roku na utrzymanie i tworzenie nowych placówek przekazaliśmy 151 mln zł. To o 50 mln zł więcej niż w ubiegłym roku.

Wychodząc naprzeciw młodym rodzicom, część środków w programie zarezerwowaliśmy w tym roku na projekt „Maluch na uczelni”. Dzięki niemu w tym roku na 43 uczelniach wyższych w całej Polsce – publicznych i niepublicznych – powstanie ponad 1400 miejsc opieki dla najmłodszych dzieci, a ponad 1300 istniejących już miejsc otrzyma dofinansowanie. Pozwoli to młodym rodzicom kontynuować naukę, a w przyszłości otrzymać lepszą pracę. Na tym właśnie powinna polegać polityka rodzinna. Powinna rozwiązywać realne problemy polskich rodzin i tworzyć dla nich lepsze warunki do życia. To nasza wspólna odpowiedzialność.

W najtrudniejszej sytuacji są rodziny wielodzietne. Z jednej strony trójka, czwórka czy piątka dzieci to jeszcze więcej miłości i radości. Z drugiej jednak to także ciężka codzienna praca, by pensja wystarczyła na wszystkie niezbędne wydatki. Chcemy wspierać rodziny 3 plus w tym wysiłku.

Z tej potrzeby zrodził się program Karta Dużej Rodziny. To system zniżek dla rodzin z co najmniej trójką dzieci. Dzięki Kartce mogą kupić taniej produkty spożywcze, podręczniki szkolne, czy zapłacić mniej za połączenia telefoniczne. To także ulgi na bilety do kin i muzeów.

W sumie do programu dołączyło już ponad 580 firm z całej Polski, które oferują zniżki dla rodzin wielodzietnych w blisko 6 tysiącach miejsc. Jak bardzo potrzebny to był program pokazuje ogromne zainteresowanie rodzin – swoją kartę odebrało już ponad milion Polaków.

Ważne, że potrafimy na tej sali znaleźć porozumienie dla dobrych zmian ponad politycznymi podziałami. Dzięki temu od 1 stycznia tego roku Karta Dużej Rodziny ma moc ustawy. Wysoka Izba poparła ją jednogłośnie. Bardzo Państwu za to dziękuję, także w imieniu rodzin 3 plus.

Polityka rodzinna to nie tylko wielkie zmiany. To także małe kroki, które składają się na dużą – bardzo odczuwalną dla rodzin – zmianę. Wymienię dwa przykłady: pierwszy to objęcie wszystkich rodziców – bez względu na ich sytuację zawodową – ubezpieczeniem na urlopie wychowawczym.

Wcześniej korzystali z tej możliwości wyłącznie pracujący na umowach o pracę. Od września 2013 roku to także studenci, bezrobotni, rolnicy, a także pracujący na umowach zleceniach i samozatrudnieni. Dzięki temu czas urlopu wychowawczego nie odbija się negatywnie na wysokości ich przyszłej emerytury.

Nie mniej ważne jest wprowadzenie, wraz z reformą służb zatrudnienia, nowych zachęt finansowych dla pracodawców do zatrudniania rodziców powracających na rynek pracy po okresie opieki na dziećmi. Mam tu na myśli grant na telepracę i świadczenie aktywizacyjne.

To zmiany, które udało nam się wprowadzić. Nie mniej robią inne resorty, że wspomnę tylko o podwyżce ulg podatkowych na dzieci, obniżce opłat za dodatkowe godziny spędzone przez dzieci w przedszkolu, bezpłatnym elementarzu dla uczniów czy programie „Mieszkanie dla Młodych”.

Musimy jednak mieć świadomość, że przed nami wciąż wiele do zrobienia, by rodzinom w Polsce żyło się lepiej. Duże zainteresowanie urlopami rodzicielskimi czy Kartą Dużej Rodziny motywuje nas do podejmowania następnych wyzwań.

Wysoka Izba już pracuje nad projektem wprowadzającym zasadę „Złotówka za złotówkę”. Wynika ona z naszego przekonania, że polityka rodzinna powinna zachęcać do pracy, a nie do niej zniechęcać. Rodzice muszą mieć gwarancję, że gdy rozpoczną pracę, z dnia na dzień nie stracą wsparcia finansowego państwa.

Taką gwarancję rodzicom daje właśnie „Złotówka za złotówkę”. Dzięki jej wprowadzeniu rodzic będzie mógł rozpocząć pracę, przyjąć zlecenie, a państwo nadal będzie wspierać jego rodzinę. Wsparcie finansowe nie zostanie odebrane, a jedynie stopniowo obniżane wraz ze wzrostem dochodu. Mam nadzieję, że Wysoka Izba poprze to rozwiązanie, dzięki któremu ponad 160 tys. polskich rodzin zyska wyższe wsparcie finansowe od państwa.

Gdybym miał wybrać tylko jedną zmianę w polityce rodzinnej, z której jestem najbardziej dumny jako Minister Pracy i Polityki Społecznej, to bez wątpienia będą to urlopy rodzicielskie. Od 2013 roku trwają one już nie 26, ale aż 52 tygodnie. I odpowiednio dłużej w przypadku urodzenia wieloraczków.

Decydując się na tę rewolucyjną w polskiej polityce rodzinnej zmianę, uznaliśmy, że pierwszy rok życia jest najważniejszy zarówno dla dziecka, jak i jego rodziców. To wtedy wytwarza się między nimi szczególna więź, dlatego tak ważne jest, aby rodzina spędziła ten czas razem.

Ta zmiana stawia Polskę w europejskiej czołówce. W Danii i Finlandii urlop trwa maksymalnie 32 tygodnie, a w Norwegii 47 tygodni. Dłużej niż Polacy z dziećmi po narodzinach mogą zostać w domu tylko Szwedzi.

Jak bardzo oczekiwana była to zmiana, pokazuje zainteresowanie urlopami rodzicielskimi. Skorzystało z nich już 316 tys. rodziców! Z kolei dedykowany wyłącznie ojcom,

dwutygodniowy urlop ojcowski wzięła w 2014 roku rekordowa liczba 130 tys. mężczyzn.

W tej beczce miodu, jest jednak i łyżka dziegciu. Z urlopów rodzicielskich mogą korzystać rodzice pracujący i ubezpieczeni z tytułu choroby i macierzyństwa. To oznacza, że nie mogą ich wziąć m.in. matki bezrobotne, studentki, osoby pracujące na umowach o dzieło.

Razem możemy to zmienić. Kolejnym krokiem w polityce rodzinnej musi być wsparcie tych rodziców, którzy dotychczas z urlopów rodzicielskich skorzystać nie mogli. Ogromnie się cieszę, że mogę przedstawić Wysokiej Izbie projekt ustawy wprowadzającej dla nich nowe świadczenie rodzicielskie.

Proponujemy by wyniosło ono tysiąc złotych miesięcznie i przysługiwało przez 12 miesięcy po urodzeniu dziecka. W przypadku urodzenia bliźniaków, trójczków i więcej dzieci odpowiednio dłużej. Dokładnie tak, jak w przypadku urlopów rodzicielskich. Co istotne, nowe świadczenie nie będzie uzależnione od dochodu rodziny.

Nowe rozwiązanie zostałoby wprowadzone od 1 stycznia 2016 roku. Jego koszt szacowany jest na miliard dwieście milionów zł rocznie. Szacujemy, że skorzysta z niego 125 tys. osób.

Większość z nas słyszała na pewno przypowieść o kamieniach, żwirze i piasku. Gdy słoik wypełnimy po brzegi kamieniami, czy będzie on pełen? Jeden uzna, że tak i nic więcej się już w nim nie zmieści. Przyjdzie ktoś następny, kto dosypie żwiru i potrząśnie słoikiem. Żwir wypełni wolną przestrzeń, ale czy na nic innego nie będzie już miejsca? Możemy przecież wsypać też piasek, który wypełni luki między kamieniami i żwirem. Co jednak, gdybyśmy na samym początku wypełnili słoik piaskiem? Na nic innego nie byłoby już miejsca.

Podobnie jest z polityką rodzinną. Tworząc ją zaczęliśmy od spraw fundamentalnych dla wszystkich rodziców – urlopów rodzicielskich, programu budowy żłobków. Dodaliśmy ubezpieczenie rodziców na wychowawczym i zachęty dla pracodawców do zatrudnienia matek i ojców powracających na rynek pracy po okresie opieki nad dzieckiem. Z czasem dołączyły Karta Dużej Rodziny, wyższe ulgi podatkowe dla rodzin, tańsze przedszkola. Zasada „Złotówka za złotówkę” i świadczenie rodzicielskie wypełniają kolejne wolne miejsca.

To uzasadniona kolejność. Gdybyśmy chcieli wszystko zrobić od razu, na nowe pomysły zabrakłoby miejsca i środków. Ich realizację musielibyśmy odłożyć na wiele lat. Dlatego tak wielką wartością jest dla mnie kompromis, który zaczyna się tworzyć w Wysokiej Izbie wokół polityki rodzinnej. Zgodnie udało nam się przyjąć urlopy rodzicielskie i Kartę Dużej Rodziny. Mam nadzieję, że podobnie będzie w przypadku świadczeń rodzicielskich.

To dobra zmiana dla polskich rodzin. Wspólnie tworzymy dla nich lepsze warunki do życia, do życia tutaj w Polsce, nie na emigracji. Dlatego proszę Pana Marszałka, aby przekazał projekt do dalszych prac w komisjach sejmowych.

#seniorzy

Fot. MPiPS

Seniorzy na start

Międzynarodowa impreza sportowa osób 50+, czyli VII Ogólnopolska Olimpiada Sportowa Uniwersytetów III Wiek i Organizacji Senioralnych III Wiek na Start, odbyła się 16 maja 2015 roku w Łazach nad Zalewem Mitręga. Wśród zaproszonych gości był Minister Władysław Kosiniak-Kamysz. W Senioradzie wzięło udział ponad 800 uczestników z 50 drużyn, w tym reprezentacja UTW w Austrii.

Fot. MPiPS

Ogólnopolska Olimpiada Sportowa Uniwersytetów III Wiek.

Wyzwania demograficzne w Polsce i krajach UE wymagają kreowania odpowiednich instrumentów w ramach polityki państwa, zwłaszcza w obszarze polityki społecznej oraz rynku pracy. Ich zadaniem jest łagodzenie skutków starzenia się populacji oraz zagospodarowanie potencjału kompetencji zawodowych i społecznych tej grupy. Aktywne starzenie się w dobrym zdrowiu jest kluczowym elementem realizowanej w UE strategii „Europa 2020”.

– Dbanie o seniorów to nie tylko zapewnienie im świadczeń emerytalnych i opieki zdrowotnej – powiedział Minister Kosiniak-Kamysz. – To także umożliwienie im samorealizacji, aktywności fizycznej czy rozwijania pasji. Temu mają służyć m.in. placówki, powstające w ramach programu Senior-WIGOR. Jest to połączenie uniwersytetu trzeciego wieku, klubu seniora, biblioteki i gabinetu rehabilitacyjnego. – Dla samorządów, które będą je tworzyć, zarezerwowano 370 mln zł – dodał Minister.

Fot. MPiPS

VII Ogólnopolska Olimpiada Sportowa Uniwersytetów III Wiek.

Seniorada to największe wydarzenie sportowe tego typu w Polsce i Europie. W tym roku zostało powiązane z Obchodami 40-lecia powstania pierwszego Uniwersytetu Trzeciego Wiek w Polsce.

Zawodnicy wystartowali w dziesięciu dyscyplinach m.in. zawodach pływackich, zawodach lekkoatletycznych, strzelectwie, tenisie stołowym, turnieju szachowym, przełajach rowerowych, turnieju brydżowym i kajakarstwie – w podziale na płeć i grupy wiekowe: 50+, 60+, 70+, i 80+.

Fot. MPiPS

VII Ogólnopolska Olimpiada Sportowa Uniwersytetów III Wiek.

**Wystąpienie
Ministra Pracy i Polityki Społecznej
Władysława Kosiniaka-Kamysza
podczas II Kongresu Uniwersytetów
Trzeciego Wieku
w dniu 31 marca 2015 roku
w Warszawie**

Jako najmłodszy Minister tego rządu, czuję szczególną odpowiedzialność za seniorów. Dzisiaj jesteśmy jeszcze dość młodym jak na Europę społeczeństwem. Przed nami jednak stoją olbrzymie wyzwania: spacerując ulicami polskich miast w 2035 roku, co czwarty napotkany przez nas przechodzień będzie miał więcej niż 65 lat, w 2050 roku – już co trzeci.

Dlatego tworzenie mądrej polityki senioralnej jest jednym z największych wyzwań stojących przed Polską. Musimy dobrze przygotować się na nadchodzące zmiany demograficzne. To wielkie zobowiązanie mojego pokolenia wobec naszych rodziców i dziadków. To nasza odpowiedzialność.

W kierowanym przeze mnie Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej przygotowaliśmy do tej pory strategię „Długofalowej Polityki Senioralnej”, program na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych ASOS oraz kwotową waloryzację emerytur i rent, dzięki której emeryci i renciści z najniższymi świadczeniami dostali znacznie wyższe podwyżki niż wynikałoby to z ustawy. Tak rozumiem solidarność międzypokoleniową.

Uniwersytety trzeciego wieku mają swoją bogatą tradycję. Pierwszy powstał we Francji w 1973 roku, a założył go profesor Pierre Vellas. Już dwa lata później profesor doktor medycyny, wybitna gerontolog Halina Szwarz zainaugurowała w Warszawie działalność pierwszego uniwersytetu w Polsce (działa on do dziś, a w jego zajęciach z każdym rokiem uczestniczy coraz więcej słuchaczy). Szybko zaczęły powstawać kolejne uniwersytety: w 1976 we Wrocławiu, w 1977 roku w Opolu, w 1978 roku w Szczecinie.

Dzisiaj w całym kraju działa już 500 uniwersytetów trzeciego wieku. W zajęciach bierze udział ponad 150 tys. słuchaczy. Najwięcej – mówię to z satysfakcją – w moim rodzinnym Krakowie. Zresztą polskie uniwersytety trzeciego wieku wyszły już poza granice Polski.

Z sukcesami działają m.in. na Litwie – w Wilnie, Kiejdanach, Solecznikach i Kłajpedzie.

Serce rośnie, gdy przyglądam się, jak uniwersytety prężnie działają. Uniwersytet Trzeciego Wieku w Kołobrzegu w ten weekend przygotował degustację potraw wielkanocnych.

W Kuźni Raciborskiej wspólnie szykowano wielkanocne pisanki. Grupa taneczna „Pretty Woman” z uniwersytetu w Oświęcimiu wzięła udział w Krajowych Mistrzostwach International Dance Organization w Jędrzejowie. Tydzień wcześniej na festiwalu w Zatorzu zdobyli pierwsze miejsce. Czy są na sali seniorzy z Oświęcimia? Serdecznie Państwu gratuluję niebywałych sukcesów. Mnie żona często wypomina, że już w ogóle nie mamy czasu, żeby pójść razem potańczyć. Teraz będę mówił: wszystko jeszcze przed nami. Nie wiem tylko, czy będzie chciała jeszcze trochę poczekać.

Nazwa uniwersytet zobowiązuje. Wspólnie uczycie się języków obcych, organizujecie wykłady z różnych dziedzin – także tych bezpośrednio dotyczących Waszego życia i zdrowia – np. jak ostatnio w Kuźni Raciborskiej na temat nowoczesnych narzędzi rehabilitacji wspomagających leczenie pacjentów po udarach mózgu. Ale uniwersytety to także spotkanie z piosenką, kabarety, seanse filmowe, sportowe seniorskie czy marsze z kijkami. To również możliwość poznania ludzi, którzy zarażają swoimi pasjami – że wymienię pisarzy, poetów, choreografów, tancerzy, piosenkarzy.

Inspirujecie nas do pracy. Z idei uniwersytetów zrodził się rządowy program tworzenia domów seniora, który przyjęliśmy w tym miesiącu. Wzorowaliśmy się m.in. na takich miejscach jak klub seniora „Ustronie” w Skierniewicach. Ponad 200 osób (i wciąż dołączają nowe) działa w zespole folklorystycznym, klubie kabaretowym i teatralnym, uczy hafciarstwa i bukieciarstwa. A jeszcze na początku lat 90., kiedy startował klub, uczestników było zaledwie 14. To pokazuje, jak wielkie jest zainteresowanie.

Uważam, że takie miejsca jak „Ustronie” powinno być w każdej gminie w Polsce. Super, kiedy bierzecie sprawy w swoje ręce i wspólnym wysiłkiem tworzycie nową przestrzeń dla siebie. Chcemy Was w tym wspierać. Chcemy w jednym miejscu stworzyć przestrzeń dla seniorów do spotkań towarzyskich, warsztatów kulinarnych, działalności społecznej, budowania więzi międzypokoleniowych. Także do opieki

terapeutycznej i rehabilitacji. Domy seniora odpowiedzą na wszystkie te potrzeby.

W tym roku na tworzenie placówek zarezerwowaliśmy 30 mln zł. Zakładamy, że pozwoli to na powstanie 100 placówek. To początek, bo do 2020 roku przeznaczymy na ten cel 370 mln zł. Do 180 tys. na budowę domu seniora, do 70 tys. na jego wyposażenie oraz 200 zł miesięcznie na osobę – o takie środki będą mogły się ubiegać samorządy.

Sukces tego programu zależy także od Was. Przekazujemy środki, ale to jak zostaną wykorzystane zależy już od samo-

rządowców. Zachęcajcie ich do tego. Bądźcie ambasadorami programu w swoich lokalnych społecznościach.

Kiedyś mówiło się o kwiecie młodości, dzisiaj mogą powiedzieć: jesteście kwiatem seniorów. Aktywni, zaangażowani, zorganizowani. Wcale nie chcecie zwalniać tempa na emeryturze. Zakończenie kariery zawodowej traktujecie jako szansę na odkrycie nowych pasji, na które dotychczas nie mieliście czasu. To połączenie ciekawych zajęć wraz z otwarciem na ludzi, którzy je tworzą, kształtuje zupełnie nową przestrzeń dla seniorów. Bardzo Wam za to dziękuję. Udowodniacie, że życie zaczyna się po pięćdziesiątce.

Aktywni 50+: wymiana dobrych praktyk w Lesznie

Przedstawiciele organizacji pozarządowych, urzędów pracy oraz władz rządowych i samorządowych debatowali o wsparciu osób 50+ na rynku pracy. Konferencja „Jak skutecznie wspierać? Dobre praktyki w zakresie aktywizacji zawodowej osób w wieku 50+” odbyła się 28 maja br. w Lesznie.

– Polskie społeczeństwo jest coraz starsze. Działania, które podejmujemy na rzecz wsparcia zatrudnienia osób 50+ kierujemy nie tylko do obecnych ale także do przyszłych pokoleń, które będą się mierzyć z tym wyzwaniem – powiedziała otwierając konferencję Czesława Ostrowska, Krajowy Koordynator Rządowego Programu „Solidarność pokoleń”. Program „Solidarność pokoleń” skierowany jest zarówno do osób powyżej 50. roku życia, jak i przedsiębiorców, związków zawodowych, organizacji pozarządowych oraz osób, które dopiero za kilka lub kilkanaście lat będą wchodzić w wiek przedemerytalny. W realizacji programu bardzo ważna jest koordynacja działań na rzecz wsparcia zatrudnienia osób 50+ zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym oraz dzielenie się dobrymi praktykami.

Nasze społeczeństwo się starzeje. Wydłużenie życia to sukces cywilizacyjny, ale też i wyzwanie. Stąd specjalna polityka senioralna państwa, która wytycza kierunki działań w obszarach zabezpieczenia emerytalnego, opieki zdrowotnej czy rynku pracy wobec osób starszych. Już dzisiaj musimy zastanowić się, jak powinno to wyglądać za lat 15, 20 czy 25.

W tym celu organizowane są konferencje pn. „Jak skutecznie wspierać? Dobre praktyki w zakresie aktywizacji zawodowej osób w wieku 50+”. W 2015 roku zorganizowane zostaną cztery spotkania regionalne oraz jedno ogólnopolskie. Konferencja w Lesznie zainaugurowała ten cykl. Swoje doświadczenia w zakresie aktywizacji zawodowej osób w wieku 50+ przedstawiły cztery województwa: dolnośląskie, lubuskie, wielkopolskie i zachodniopomorskie.

Fot. MPiPS

Aktywni 50+: wymiana dobrych praktyk w Lesznie.

W pierwszym panelu udział wzięli przedstawiciele instytucji, organizacji pozarządowych oraz firm. Swoje projekty przedstawili: Grzegorz Kruszyński z Fundacji Edukacji Europejskiej, Mirosława Adamczak z Kancelarii Projektu Europejskiego, Agnieszka Popławska z Hemibau, Elżbieta Matysiak z EMAT HRC, Monika Mazur z Wielkopolskiego Stowarzyszenia Rozwoju i Promocji Obszarów Wiejskich, Bartosz Mikołajczak z ZDZ w Poznaniu, Aleksandra Borkowska z E-pro work&education, Alicja Agnieszka Kardasz z Centrum Integracji Społecznej „Od Nowa” w Łobzie oraz Dorothea Kwiatkowska-Ciotucha z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Drugi panel poświęcony był wymianie dobrych praktyk i prezentacji projektów zrealizowanych przez urzędy pracy. Udział w nim wzięli: Wioletta Jagielska z PUP w Lubinie, Irena Lisikiewicz z PUP w Oleśnicy, Izabela Jankowska z PUP w Gorzowie Wielkopolskim, Edmund Prekurat z PUP w Zielonej Górze, Beata Korpowska z PUP w Wągrowcu,

Ewa Beba z PUP w Kościanie oraz Dorota Tudrujek z PUP w Świdwinie.

W konferencji udział wzięła Elżbieta Seredyn, Wiceminister Pracy i Polityki Społecznej oraz przedstawiciele samorządów lokalnych.

Fot. MPiPS

Aktywni 50+: wymiana dobrych praktyk w Lesznie.

Więcej informacji nt. działań prowadzonych dla osób 50+ można znaleźć na stronach: www.50plus.gov.pl oraz www.senior.gov.pl.

Fot. Lidia Sokal/MPiPS

Elżbieta Seredyn, Wiceminister Pracy i Polityki Społecznej.

Senior-WIGOR: opieka, wiedza, aktywność

Połączenie uniwersytetu trzeciego wieku, klubu seniora, biblioteki i gabinetu rehabilitacyjnego – tak w skrócie można opisać dzienny dom Senior-WIGOR. Do końca roku ma powstać ok. 100 takich miejsc. Od czerwca br. samorządy mogą starać się o środki na ich utworzenie.

– Troska o seniorów to nasza wspólna sprawa, bez względu na to czym się zajmujemy i w jakim wieku jesteśmy. Osoby starsze to nasze najbliższe otoczenie – to nasi rodzice i dziadkowie. Tak samo, jak oni troszczyli się o nas, uczyli i byli dla nas wsparciem, tak my teraz mamy okazję im się odwdziżyć. Senior-WIGOR to dla mnie szczególnie projekt i w pewnym stopniu spłata długu wobec starszych pokoleń – powiedział Władysław Kosiniak-Kamysz, Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Do 2020 roku Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej przeznaczy 370 mln zł na utworzenie dziennych domów seniora. Planuje się, że w tym roku powstanie lub zostanie doposażonych ok. 100 placówek z ok. 20 miejscami dla seniorów każda.

Dla kogo Senior-WIGOR?

Program adresowany jest do osób niepracujących w wieku 60+. W dziennym domu Senior-WIGOR będą mogli spędzić co najmniej 8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku. Znajdzie się w nim pomieszczenie m.in. do: wspólnych spotkań, gotowania, ćwiczeń i relaksu (z biblioteką, sprzętem RTV oraz komputerem z dostępem do internetu). Zapewniony będzie także ciepły posiłek.

Kto i jak może starać się o dofinansowanie?

Na program przeznaczone jest 370 mln zł, z tego 30 mln zł w 2015 roku. Jednostka samorządu terytorialnego może uzyskać jednorazowe wsparcie finansowe na utworzenie placówki do 80 proc. całkowitych kosztów, ale nie więcej niż 250 tys. zł. Na adaptację budynku przewidziano nie więcej niż 180 tys. zł, natomiast dotację na wyposażenie domu jednorazowo w wysokości nie wyższej niż 70 tys. zł. Z budżetu państwa zostanie również sfinansowana 1/3 kosztów utrzymania seniora w domu dziennym, ale nie więcej niż 200 zł miesięcznie.

Dzienny dom Senior-WIGOR może powstać we współpracy z innymi instytucjami i organizacjami. Ofertę będzie można poszerzyć na usługi świadczone poza siedzibą domu.

W domu Senior-WIGOR jeden pracownik będzie miał pod opieką maksymalnie 15 seniorów. Dodatkowo zatrudniony będzie fizjoterapeuta, pielęgniarka, ratownik medyczny, psychoterapeuta lub dietetyk (w zależności od potrzeb danej placówki).

Jednostki samorządu terytorialnego, które będą aplikowały o dotację muszą posiadać własny wkład finansowy w wysokości nie mniejszej niż 20 proc. całkowitego kosztu. Projekty będą realizowane na podstawie umów jednorocznych od 1 lipca do dnia 31 grudnia 2015 roku.

Ambasadorami programu są: Wirginia Szmyt, czyli DJ Wika, Antoni Huczyński, znany jako „Dziarski Dziadek”, Stanisław Kowalski, 104-letni rekordzista świata w bieganiu, Jerzy Przyborowski, jeden z najbardziej utytułowanych lekkoatletów weteranów w Polsce, Gabriela Haczyk, biegaczka,

Aleksander Doba, podróżnik roku National Geographic, Krystyna Lewkowicz, prezes fundacji „Ogólnopolskie Porozumienie Uniwersytetów Trzeciego Wieku” oraz Wiesława Borczyk, prezes Ogólnopolskiej Federacji Stowarzyszeń Uniwersytetów Trzeciego Wieku.

Do 2020 roku Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej przeznaczy 370 mln zł na utworzenie dziennych domów seniora. Planuje się, że w tym roku powstanie lub zostanie doposażonych ok. 100 placówek z ok. 20 miejscami dla seniorów każda.

Masz pytania dotyczące programu Senior-WIGOR? Zadzwoń na infolinię, która działa od poniedziałku do piątku w godz. 9.00–16.00 pod numerami: 22 237 00 48, 603 339 678. Napisz na adres: WIGOR@mpips.gov.pl

Polityka senioralna w Polsce i w Unii Europejskiej

Minister Władysław Kosiniak-Kamysz wziął udział w debacie „Polska polityka senioralna. Jakie rozwiązania warto promować na forum Unii Europejskiej?”, która odbyła się 25 maja 2015 roku w Brzesku.

Wyzwania demograficzne w Polsce i krajach UE wymagają kreowania odpowiednich instrumentów w ramach polityki państwa, zwłaszcza w obszarze polityki społecznej oraz rynku pracy. Ich zadaniem jest łagodzenie skutków starzenia się populacji oraz zagospodarowanie potencjału kompetencji zawodowych i społecznych tej grupy. Aktywne starzenie się w dobrym zdrowiu jest kluczowym elementem realizowanej w UE strategii „Europa 2020”.

Fot. MPiPS

Polityka senioralna w Polsce i w Unii Europejskiej.

– Nasze społeczeństwo się starzeje. Wydłużenie życia to sukces cywilizacyjny, ale też i wyzwanie – powiedział Minister Kosiniak-Kamysz. – Stąd specjalna polityka senioralna państwa, która wytycza kierunki działań w obszarach zabezpieczenia emerytalnego, opieki zdrowotnej czy rynku pracy wobec osób starszych. Już dzisiaj musimy zastanowić się, jak powinno to wyglądać za lat 15, 20 czy 25 – podkreślił Minister.

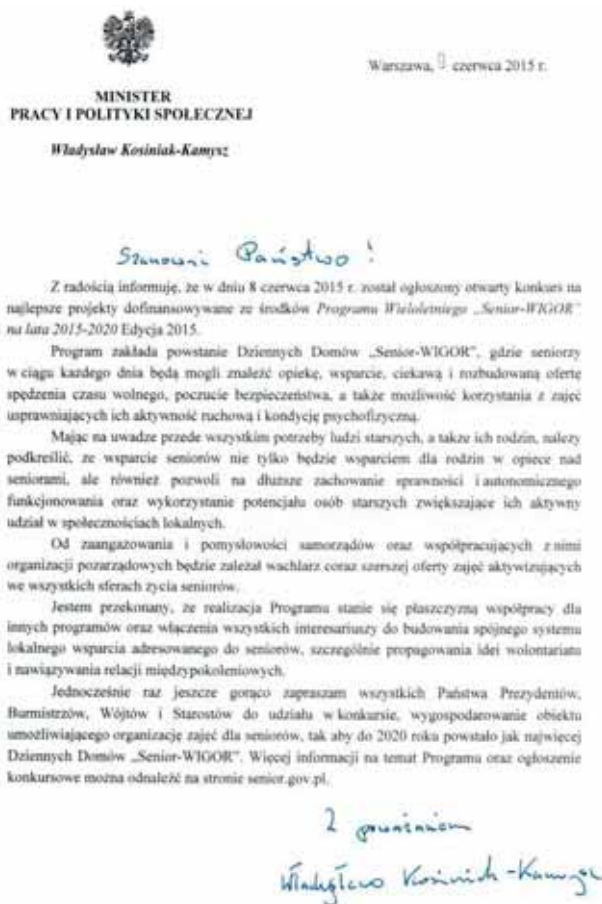

Fot. MPiPS

Polityka senioralna w Polsce i w Unii Europejskiej.

Spotkanie zostało zorganizowane w ramach projektu „Jaka Unia? Debaty o Unii Europejskiej w Małopolsce – III edycja”, realizowanego przez Fundację Instytut Łukasiewicza i współfinansowanego ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

List Ministra do gmin Senior-WIGOR

Domy seniora

– Chcieliśmy w jednym miejscu stworzyć przestrzeń dla seniorów do spotkań towarzyskich, warsztatów kulinarnych, działalności społecznej, budowania więzi międzypokoleniowych. Także do opieki terapeutycznej i rehabilitacji – powiedział Minister Kosiniak-Kamysz.

Tak powstał program budowy domów seniora, na który w tym roku Ministerstwo przeznaczy 30 mln zł. Pozwoli to na powstanie 100 placówek. To początek, bo do 2020 roku resort zarezerwował na ten cel 370 mln zł.

Dzisiaj jesteśmy jeszcze dość młodym jak na Europę społeczeństwem. Przed nami jednak stoją olbrzymie wyzwania: spacerując ulicami polskich miast w 2035 roku, co czwarty napotkany przez nas przechodzień będzie miał więcej niż 65 lat, w 2050 roku – już co trzeci.

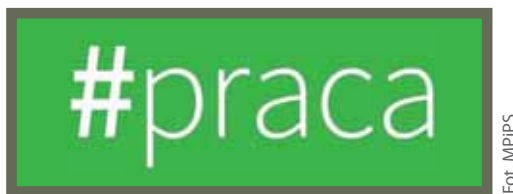

Waloryzacja emerytur

Z powodu niskiej inflacji podwyżka emerytur i rent w tym roku byłaby bardzo niska. Najniższe świadczenia wzrosłyby zaledwie o 9 zł. Dzięki zmianie zasad minimalna waloryzacja wyniosła 36 zł. Czterokrotnie wyższą waloryzację dostali emeryci i renciści z najniższymi świadczeniami.

Fot. MPiPS

Maj kolejnym miesiącem spadku bezrobocia

Stopa bezrobocia rejestrowanego zmniejszyła się w maju do 10,8 proc. z 11,2 proc. w kwietniu – wynika z szacunków Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Jeszcze rok temu wynosiła 12,5 proc.

Fot. MPIPS

– Maj to kolejny miesiąc spadku bezrobocia. W urzędach pracy zarejestrowanych było 282,4 tys. osób mniej niż przed rokiem. Wszystko wskazuje na to, że w okresie wakacyjnym bezrobocie spadnie do wartości jednocyfrowej – powiedział Władysław Kosiniak-Kamysz, Minister Pracy i Polityki Społecznej.

W maju liczba osób bezrobotnych zmniejszyła się o 77,9 tys. w porównaniu z kwietniem br. Bezrobocie spadło we wszystkich województwach. Największy spadek odnotowano w woj. pomorskim (5,8 proc.), zachodniopomorskim (5,6 proc.) oraz podkarpackim (5,4 proc.).

– Spadek bezrobocia to tendencja stała i to we wszystkich regionach Polski. Walkę z bezrobociem toczymy wielotorowo i przynosi to widoczne efekty. Sytuacja polskich rodzin z miesiąca na miesiąc poprawia się – powiedział Minister Kosiniak-Kamysz.

Firmy coraz chętniej zatrudniają nowych pracowników. W maju pracodawcy zgłosili do urzędów 120,9 tys. miejsc pracy i aktywizacji zawodowej. To o 9,7 tys. więcej niż przed miesiącem. W których regionach zgłoszono najwięcej miejsc pracy? Na Mazowszu (13,4 tys.), na Śląsku (13,7 tys.) oraz w Wielkopolsce (11,7 tys.).

Stopa bezrobocia rejestrowanego w maju wyniosła 10,8 proc. i w porównaniu do kwietnia zmniejszyła się o 0,4 pkt. proc. Spadek odnotowano we wszystkich województwach. Najsilniejszy w warmińsko-mazurskim oraz zachodniopomorskim – o 0,7 pkt. proc.

– Bardzo optymistyczne sygnały płyną z tych województw, w których stopa bezrobocia jest największa. Chociaż bory-

kają się one z dużą liczbą poszukujących pracy to jednak spadek bezrobocia jest tu największy – dodał Minister Kosiniak-Kamysz.

„...Kończymy z wieczną pracą na umowach czasowych. Umowy o pracę na czas określony nie będą mogły być zawierane łącznie na dłużej niż 33 miesiące, a ich liczba nie będzie mogła przekraczać trzech. To rozwiązanie kompromisowe między oczekiwaniami organizacji pracodawców, którzy chcieli 48 miesięcy, a postulatami związków zawodowych, którzy proponowali 18 miesięcy” – Władysław Kosiniak-Kamysz, Minister Pracy i Polityki Społecznej.

W pięciu województwach – dolnośląskim, małopolskim, mazowieckim, śląskim i wielkopolskim – bezrobocie spadło do wartości jednocyfrowej.

Płaca minimalna: wzrost o 100 zł

9 czerwca 2015 roku Rząd przyjął propozycję Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej dotyczącą wzrostu płacy minimalnej o 100 zł. W 2016 roku miałyby ona wynieść 1 850 zł.

– Gdy bezrobocie spada, praca przestaje być celem samym w sobie. Polacy oczekują pensji, która umożliwi utrzymanie rodziny na godnym poziomie, da poczucie stabilizacji i bezpieczeństwa. Dlatego wspierając tworzenie miejsc pracy, nie możemy zapominać o ich jakości. Nasza propo-

zycja wysokości płacy minimalnej na przyszły rok to punkt wyjścia do dyskusji z partnerami społecznymi. Liczę, że uda nam się osiągnąć dobry kompromis – mówił Minister Kosiniak-Kamysz.

Fot. MPiPS

Płaca minimalna to ustalone najniższe wynagrodzenie, jakie pracodawca musi zapłacić pracownikowi czyli osobie pozostającej w stosunku pracy.

Przyjętą propozycją mogła zająć się Komisja Trójstronna, w której zasiadają przedstawiciele rządu, związków zawodowych i organizacji pracodawców. Komisja do 15 lipca miała czas ustawowy na przedstawienie Radzie Ministrów swojej propozycji. Komisja nie podjęła wspólnej uchwały o wysokości płacy minimalnej w przyszłym roku, w związku z tym, to rząd do 15 września br. sam ustali wysokość minimalnego wynagrodzenia. Nie może ono być jednak niższe od propozycji minimalnego wynagrodzenia przedstawionej przez Radę Ministrów Komisji Trójstronnej do negocjacji.

Propozycja wysokości płacy minimalnej ustalana jest w oparciu o prognozowaną na kolejny rok wysokość wzrostu cen (inflacja) oraz – jeśli płaca minimalna jest niższa od połowy wysokości średniej krajowej – również o dwie trzecie realnego wzrostu gospodarczego. Zgodnie z regułami ustawowymi kwota minimalnego wynagrodzenia powinna wynosić co najmniej 1 782 zł. Ze względu na poprawiającą się sytuację na rynku pracy, optymistyczne prognozy wzrostu gospodarczego oraz poziom inflacji, a także chcąc utrzymać wzrost płacy minimalnej – rząd zaproponował przyjęcie minimalnego wynagrodzenia w 2016 roku na poziomie 1 850 zł.

Każda podwyżka płacy minimalnej realnie przekłada się na poprawę sytuacji najsłabiej zarabiających pracowników. W ślad za płacą minimalną rosną płace w całej gospodarce. Od 2007 roku płaca minimalna wzrosła o 87 proc. – z 936 zł w 2007 roku do 1 750 zł w 2015 roku.

MPiPS stosuje klauzulę społeczną

18 czerwca 2015 roku w Kancelarii Premiera Rady Ministrów odbyła się konferencja na temat klauzul społecznych w zamówieniach publicznych. Szef KPRM Jacek Cichocki zwrócił się do dyrektorów generalnych urzędów z apelem, by w ich jednostkach zamówienia publiczne służyły stabilności zatrudnienia Polaków. Klauzula społeczna przy zamówieniach publicznych umożliwia umieszczenie w specyfikacji określonych wymagań stawianych wykonawcy. Dzięki nim urzędy mogą np. oczekiwać, aby podmiot realizujący zamówienie zatrudniał określony procent swoich pracowników na umowy o pracę, osoby niepełnosprawne lub skierowanych przez urząd pracy bezrobotnych.

Fot. MPiPS

Konferencja na temat klauzul społecznych w zamówieniach publicznych.

Apel ministra Cichockiego wsparł obecny na konferencji Minister Pracy i Polityki Społecznej Władysław Kosiniak-Kamysz, mówiąc, iż klauzule społeczne są rozwiązaniem, które pozwala skończyć z dualizmem rynku pracy.

– Konkurencyjność nie może się opierać na niestabilności zatrudnienia – powiedział. Zdaniem Ministra Kosiniaka-Kamysza, dzięki spadkowi bezrobocia i wzrastającej liczbie miejsc pracy, przestaje się liczyć sama praca, a zaczyna się liczyć jej jakość – odpowiednia płaca i stabilność zatrudnienia.

– Udało się to już zrobić w resorcie pracy – w przetargach na usługi ochroniarskie czy usługi związane z dbaniem o czystość wpisujemy obowiązek zatrudniania na etacie – skomentował Minister Władysław Kosiniak-Kamysz. W zamówieniu Ministerstwa na usługi sprzątania biur zawarto wymóg zatrudniania przez wykonawcę pracowników na umowy o pracę zarówno w opisie zamówienia, jak i w kryteriach oceny oferty. Co więcej, to kryterium stanowi aż 40 proc. tej oceny.

Jednak według raportu Fundacji Centrum CSR wciąż niewiele samorządowych i rządowych instytucji w przetargach zawiera klauzule korzystne dla pracowników. Wśród pozytywnych przykładów, raport wymienia m.in. zamówienia organizowane przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej oraz Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

– Będę zachęcał wszystkich partnerów w rządzie i wszystkie instytucje do stosowania klauzuli społecznej. Taka promocja jest bardzo potrzebna. Będę zachęcał partnerów samorządowych, korporacje samorządowe, władze województw, gmin, wszystkich samorządowców ze szczególnym uwzględnieniem marszałków, bo tam będzie dużo przetargów w związku z inwestycjami unijnymi – mówił Minister Kosiniak-Kamysz.

Fot. MPIPS

Konferencja na temat klauzul społecznych w zamówieniach publicznych.

Uczestnicy spotkania w KPRM wzięli udział w debacie „Klauzule społeczne z punktu widzenia sektora publicznego, prywatnego i publicznego” oraz zapoznali się z prezentacją najlepszych praktyk w tej dziedzinie. W części praktycznej dowiedzieli się od specjalistów, jak powinno się właściwie napisać klauzulę społeczną.

Coraz więcej pracodawców chce zatrudniać

8 czerwca 2015 roku Minister Władysław Kosiniak-Kamysz wziął udział w spotkaniu, na którym zostały zaprezentowane wyniki kolejnej edycji badania „Plany Pracodawców”.

Fot. MPIPS

Prezentacja raportu „Plany Pracodawców”.

Jak wynika z ostatniej edycji badania „Plany Pracodawców”, przeprowadzonego przez firmę Randstad i ośrodek badawczy TNS, 31 proc. pracodawców w najbliższym czasie planuje zwiększenie zatrudnienia. Umacnia się kondycja finansowa przedsiębiorstw, wyraźnie wzrosła też grupa pracodawców, spodziewających się gospodarczej prosperity. Po obfitującym w podwyżki wynagrodzeń początku roku, okres letni będzie jednak czasem ograniczenia otwartości pracodawców do zmian pracowniczych pensji.

– Cieszą mnie te deklaracje, ale dziś chodzi już o miejsca pracy dobrej jakości – powiedział Minister Władysław Kosiniak-Kamysz podczas prezentacji raportu. – Apeluję do pracodawców o podnoszenie płac. Praca musi oddziaływać na finanse polskich rodzin. Dotyczy to szczególnie otrzymujących płacę minimalną czy najczęstsze uposażenie.

Z danych Państwowej Inspekcji Pracy wynika, że do 7 maja 2015 r. elastyczny czas pracy wprowadziło już 1 577 pracodawców. Pracodawcy mogą skorzystać z dwóch nowych rozwiązań. Pierwsze to wydłużenie okresu rozliczeniowego czasu pracy do maksymalnie 12 miesięcy. Drugie rozwiązanie to możliwość wprowadzenia w firmie ruchomego czasu pracy. Pracownicy mogą dzięki temu zaczynać pracę np. w poniedziałek, środę i piątek o godzinie 9 rano, a we wtorek i w czwartek o 10. Mogą również rozpoczynać dzień np. między godziną 7 a 10. Ułatwia to pracownikom godzenie życia rodzinnego z pracą.

Wyniki badania pokazują też, że znacząco podniosło się zaufanie firm do przyszłej poprawy sytuacji gospodarczej. Odsetek przewidujących wzrost gospodarczy wzrósł w porównaniu do I kwartału z 28 proc. do 32 proc. Jednocześnie zmniejszył się odsetek firm prognozujących stagnację. Rosnące zapotrzebowanie na pracowników wpłynęło na politykę wynagrodzeniową. Od IV kwartału 2014 roku widoczny jest systematyczny wzrost odsetka przedsiębiorstw, które zwiększyły kwoty wynagrodzenia swoich

pracowników. W ciągu ostatniego półrocza w 4 na 10 firm pracownicy otrzymali podwyżki.

Fot. MPiPS

– Rząd proponuje wzrost płacy minimalnej w przyszłym roku o 100 zł. Mam nadzieję, że będziemy mogli rozmawiać o tym z partnerami społecznymi już na forum nowej Rady Dialogu Społecznego – powiedział Minister Kosiński-Kamysz. Przypomniał też o nowelizowanej ustawie o promocji zatrudnienia, wprowadzającej program „Praca dla młodych”. – Wierzę, że pracodawcy nie poprzestaną na oferowaniu młodym płacy minimalnej – mówił Minister, którego zdaniem realne jest osiągnięcie na koniec roku jednocyfrowej stopy bezrobocia rejestrowanego.

Fot. MPiPS

Prezentacja raportu „Plany Pracodawców”.

Ponad 1,5 tys. firm z elastycznym czasem pracy

Z danych Państwowej Inspekcji Pracy wynika, że do 7 maja 2015 roku elastyczny czas pracy wprowadziło już 1 577 pracodawców. Najwięcej w Katowicach, Poznaniu i Wrocławiu.

Kto najczęściej wprowadza elastyczny czas pracy? To głównie duże przedsiębiorstwa zatrudniające od 50 do 249 osób (578). Nieco mniej było średnich firm, zatrudniających do 49 pracowników (422), oraz tych najmniejszych, w których pracuje max. 9 osób (313).

W największych przedsiębiorstwach zatrudniających powyżej 250 pracowników elastyczny czas wprowadziło 264 pracodawców.

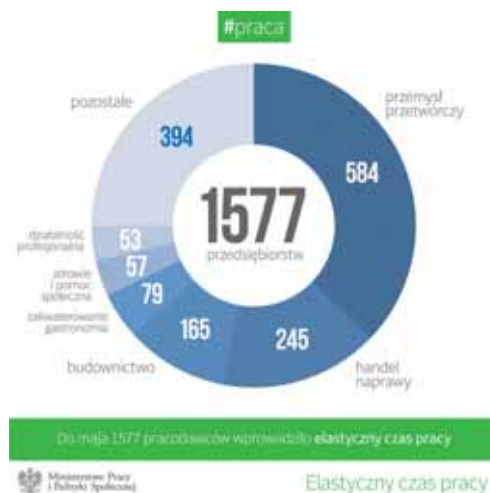
Jakie branże najchętniej wprowadzają nowe przepisy? W czołówce firm z elastycznym czasem pracy są przedsię-

biorstwa zajmujące się przetwórstwem przemysłowym (584), handlem i naprawami (245) oraz budownictwem (165). Najwięcej jest ich w Katowicach (238), Poznaniu (227) i Wrocławiu (135).

Firmy mogą uelastyczniać czas pracy od sierpnia 2013 roku. Pracodawcy mogą skorzystać z dwóch nowych rozwiązań. Pierwsze to wydłużenie okresu rozliczeniowego czasu pracy do maksymalnie 12 miesięcy. Wcześniej nie mogło to być więcej niż 4 miesiące. Pozwala to dostosować pracę pracowników do bieżących zamówień.

Drugie rozwiązanie to możliwość wprowadzenia w firmie ruchomego czasu pracy. Pracownicy mogą dzięki temu zaczynać pracę np. w poniedziałek, środę i piątek o godzinie 9 rano, a we wtorek i w czwartek o 10. Mogą również rozpoczynać dzień np. między godziną 7 a 10. Ułatwia to pracownikom godzenie życia rodzinnego z pracą.

Na uelastycznienie czasu pracy muszą wyrazić zgodę działające w firmie związki zawodowe. A jeśli ich nie ma, pracodawca musi porozumieć się z przedstawicielami pracowników.

E-zwolnienia od 2016 roku

Koniec z tradycyjnymi, papierowymi zwolnieniami. Od przyszłego roku zastąpią je e-zwolnienia – Sejm przyjął 15 maja 2015 roku projekt ustawy przygotowany przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej przygotowało projekt ustawy wprowadzającej e-zwolnienia. Od przyszłego roku lekarz nie będzie musiał już wypisywać papierowych druków i przekazywać ich oryginału do ZUS, a kopii do pracodawcy. Zarówno ZUS, jak i pracodawca, dostaną informację o zwolnieniu lekarskim drogą elektroniczną.

Choć z e-zwolnień będzie można korzystać od 2016 roku, to Ministerstwo na wniosek środowiska lekarskiego zapisało w projekcie ustawy okres przejściowy. Przez 2 lata, obok elektronicznych zwolnień, nadal będą honorowane tradycyjne papierowe druki. Od 2017 roku obowiązywać będą już wyłącznie e-zwolnienia. Jedynie w wyjątkowych sytuacjach – np. w czasie wizyty domowej, gdy lekarz nie ma dostępu do Internetu – możliwe będzie wystawienie zwolnienia na papierowym blankiecie.

Wprowadzenie e-zwolnień pozwoli wyeliminować nadużycia. Obecnie w przypadku krótkookresowych zwolnień lekarskich kontrola ZUS była praktycznie niemożliwa. Zanim zwolnienie trafiało fizycznie do ZUS często kończył się okres, na który zostało wystawione. Teraz ZUS będzie mógł je natychmiast zweryfikować.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej szacuje, że dzięki e-zwolnieniom ZUS zaoszczędzi w przyszłym roku ok. 212 mln zł. Oszczędności będą możliwe m.in. dzięki eliminacji nadużyć, zmniejszeniu zatrudnienia osób obsługujących papierowe druki, a także dzięki oszczędnościom na druku bloczków ze zwolnieniami, co rocznie kosztowało 1,3 mln zł.

Ograniczenie umów czasowych

– Kończymy z wieczną pracą na umowach czasowych. Umowy o pracę na czas określony nie będą mogły być zawierane łącznie na dłużej niż 33 miesiące, a ich liczba nie będzie mogła przekraczać trzech – powiedział Minister Kosiniak-Kamysz. To rozwiązanie kompromisowe między oczekiwaniami organizacji pracodawców, którzy chcieli 48 miesięcy, a postulatami związków zawodowych, którzy proponowali 18 miesięcy.

Zrównane zostaną również okresy wypowiedzenia w umowach o pracę na czas określony i nieokreślony: 2 tygodnie dla pracujących krócej niż 6 miesięcy, 1 miesiąc gdy co najmniej 6 miesięcy, 3 miesiące gdy co najmniej 3 lata. Dotychczas okres wypowiedzenia w umowach na czas określony wynosił maks. 2 tygodnie bez względu na to ile trwały.

Ustawa antyembargowa

500 mln zł pomocy dla firm, które straciły na rosyjskim embargo. Mogą je wykorzystać na dopłaty do pensji pracowników, dofinansowanie do składek ZUS oraz na szkolenia pracowników.

Sejmowe wystąpienie Ministra Pracy i Polityki Społecznej ws. projektu ustawy ograniczającej nadużywanie terminowych umów o pracę z dnia 21 kwietnia 2015 roku

Mam zaszczyt przedstawić rządowy projekt zmian w Kodeksie Pracy – projekt dobrych zmian dla polskich pracowników. Moment jest szczególny. Od początku transformacji polska gospodarka jeszcze nigdy nie zatrudniała tylu osób, co obecnie. Pracuje już ponad 16 mln Polaków. Sytuacja na rynku pracy poprawia się z każdym miesiącem. To wielki sukces polskich przedsiębiorców. Nie byłby on jednak możliwy bez aktywnego wsparcia osób poszukujących pracy i pracodawców.

Przedstawiony przez nas na początku ubiegłego roku „Pakt dla Pracy” przynosi efekty. Składa się na niego przyjęta przez Wysoką Izbę reforma urzędów pracy, obniżka kosztów pracy dla przedsiębiorców, którzy zatrudniają osoby bezrobotne, uelastycznienie czasu pracy. To także pakiet rozwiązań dla firm dotkniętych kryzysem ekonomicznym oraz rosyjskim embargiem. Stworzyliśmy specjalne programy wspierające zatrudnienie młodych jak „Gwarancje dla młodzieży” oraz osób 50+ czyli „Solidarność pokoleń”. Z każdym rokiem zwiększamy nakłady na wsparcie osób poszukujących pracy. W 2011 roku przekazaliśmy na ten cel 3,3 mld zł, w tym będzie to już 5,5 mld zł.

Efekty już widać. Zreformowane urzędy pracy w ubiegłym roku pozyskały od firm rekordową liczbę 1,1 miliona nowych ofert pracy. To o 25 proc. więcej niż rok wcześniej. Dzięki wysiłkom pracowników służb zatrudnienia liczba osób bezrobotnych spadła w ubiegłym roku o 332 tys.

W kategorii spadku bezrobocia jesteśmy w Unii wiceliderem. Mocniej niż w Polsce stopa bezrobocia w Unii Europejskiej w latach 2007–2015 spadła tylko w Niemczech. Podczas gdy u nas spadła o 3 punkty procentowe, w całej UE wzrosła o ponad 2 punkty procentowe. Chciałbym to jeszcze raz wyraźnie podkreślić: to ogromny sukces polskich przedsiębiorców. Są przecież takie kraje jak Grecja, gdzie w tym czasie bezrobocie wzrosło o 17 punktów procentowych czy Hiszpania, gdzie ten wzrost wyniósł 15 punktów procentowych. Według unijnej metodologii stopa bezro-

bocia w Polsce wynosi już 7,8 proc. To najnowsze dane za luty. Gdy pominiemy czynniki sezonowe okaże się, że po raz ostatni bezrobocie w Polsce wzrosło 26 miesięcy temu – w styczniu 2013 roku.

Spadek bezrobocia powoduje, że rynek pracodawcy stopniowo zastępuje rynek pracownika. To musi prowadzić do podwyżki wynagrodzeń, do poprawy warunków pracy, do większej stabilizacji zatrudnienia, tak bardzo oczekiwanej przez polskie rodziny. Chcemy ten proces wspierać. Poprawa sytuacji na rynku pracy musi prowadzić do poprawy jakości miejsc pracy.

Dlatego tak ważne jest dalsze, konsekwentne podnoszenie płacy minimalnej, by docelowo osiągnęła ona wysokość połowy średniej krajowej. Dziś wynosi ona już 1 750 zł, podczas gdy jeszcze w 2007 roku było to zaledwie 936 zł. W ślad za wyższą płacą minimalną w górę pójść także inne wynagrodzenia. Tylko w ten sposób zagwarantujemy bezpieczeństwo socjalne polskim rodzinom.

Kluczowy jest wzrost wynagrodzeń, ale nie mniej ważna jest pewność samego zatrudnienia. Dlatego zdecydowaliśmy się na ustawowe ograniczenie nadużywania umów zleceń, bo tym de facto jest oskładkowanie zbiegów tego rodzaju umów od wysokości co najmniej płacy minimalnej. Umowy zlecenia nie mogą zastępować etatów. Praca bez prawa do urlopu, do zwolnienia chorobowego, do emerytury czy renty, do zasiłku dla bezrobotnych to nie praca, to wyzysk.

Zmiany wprowadzamy rozważnie, rozkładamy je w czasie, monitorujemy efekty. Wszystko po to by ich wpływ na rynek pracy, na pracowników, mógł być wyłącznie pozytywny. Nie sztuką jest przecież wszystkiego zakazać i doprowadzić do sytuacji, gdy zamiast słabej pracy, ale jednak pracy, młodzi Polacy zostaną bez jakiegokolwiek pracy.

Ważne, żebyśmy tworzyli warunki do dobrej zmiany na rynku pracy. Dlatego w przepisach o zamówieniach publicznych dodaliśmy możliwości zawierania klauzul społecznych, np. wymogu zatrudnienia pracowników na umowach o pracę. Przykład musi iść z góry. Jeśli instytucje publiczne zaczną

wymagać od startujących w przetargach, by zatrudniali pracowników na umowach o pracę, pracodawcy będą musieli się dostosować albo nie będą mieli szans na zdobycie kontraktu. W Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej już tak robimy, dajemy dobry przykład, że można i warto dbać o pracowników.

Idziemy za ciosem. Propozycja zmian w Kodeksie Pracy zawarta w druku sejmowym nr 3321 zmierza do ograniczenia nieuzasadnionego wykorzystywania umów o pracę na czas określony. Obecnie są one zawierane niejednokrotnie na długie okresy bez obiektywnego uzasadnienia, pozbawiając pracowników poczucia stabilizacji i bezpieczeństwa.

Podstawą zatrudnienia powinny być umowy o pracę na czas nieokreślony. Znajduje to odzwierciedlenie w unijnych dyrektywach, orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, jak i stanowisku Komisji Europejskiej.

Podstawowa zmiana proponowana w Kodeksie pracy dotyczy zasad zatrudniania pracowników na podstawie umów o pracę na czas określony. Polega ona na wprowadzeniu bardziej skutecznego sposobu limitowania tych umów. Po zmianach, okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas określony oraz łączny okres zatrudnienia na podstawie takich umów nie będzie mógł przekraczać 33 miesięcy, a łączna liczba tych umów nie będzie mogła przekraczać 3.

Pragnę podkreślić, że przyjęty w projekcie okres 33 miesięcy jest rozwiązaniem kompromisowym pomiędzy oczekiwaniami związków zawodowych, które postulowały, aby dopuszczalny okres zatrudnienia na podstawie umów czasowych wynosił maksymalnie 18 miesięcy, a oczekiwaniami organizacji pracodawców, aby wynosił on maksymalnie 48 miesięcy. Uwzględniając, że dopuszczalny okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na okres próbny będzie wynosił 3 miesiące, możliwe będzie zatrudnianie pracowników na podstawie terminowych umów o pracę łącznie przez okres 36 miesięcy, tj. 3 lat.

W przypadku przekroczenia tego limitu – od następnego dnia po upływie 33-miesięcznego okresu zatrudnienia lub od dnia zawarcia 4-tej umowy pracownik byłby traktowany jak zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Uzgodnienie w trakcie trwania umowy o pracę na czas określony dłuższego okresu wykonywania pracy na podstawie tej umowy uważane będzie za zawarcie, od dnia następującego po jej rozwiązaniu, nowej umowy o pracę na czas określony w rozumieniu tych przepisów, co zapobiegnie obchodzeniu limitu 3 umów przez stałe przedłużanie istniejącej umowy.

Dopuszczamy jednak możliwość, że w szczególnych przypadkach podwyższenie tych limitów może być obiektywnie uzasadnione. Nie zawsze bowiem możliwe jest zatrudnienie pracownika na podstawie bezterminowej umowy o pracę. Proponujemy zatem, aby powyższe limity nie dotyczyły umowy na czas określony zawartej w celu: zastępstwa pracownika, wykonywania pracy o charakterze dorywczym lub

sezonowym, wykonywania pracy przez okres kadencji oraz gdy pracodawca wskaże obiektywne przyczyny leżące po jego stronie.

W takich przypadkach konieczne będzie jednak określenie w umowie o pracę tego celu lub okoliczności, tj. zamieszczenie informacji obiektywnie uzasadniających zawarcie takiej umowy.

Wzmacniamy również uprawnienia Państwowej Inspekcji Pracy – proponujemy mechanizm informowania Państwowej Inspekcji Pracy o zawieraniu umów o pracę na czas określony z powodu obiektywnych przyczyn leżących po stronie pracodawcy, a także dodatkowe uprawnienia dla inspektorów pracy, co umożliwi przeciwdziałanie nadużyciom przy zawieraniu umów na czas określony.

Druga istotna zmiana, jaką przewiduje rządowy projekt to zrównanie okresów wypowiedzenia w umowach o pracę na czas określony i nieokreślony. Obecnie umowa o pracę na czas określony może co do zasady zostać wypowiedziana tylko jeżeli została zawarta na okres dłuższy niż 6 miesięcy i pod warunkiem, że taki zapis o 2-tygodniowym wypowiedzeniu znalazł się w umowie. Taki okres wypowiedzenia obowiązuje zarówno przy umowach stosunkowo krótkich (np. rocznych), jak i długich (np. 5-letnich). Powoduje to nierówne traktowanie pracowników zatrudnionych na umowach na czas określony i nieokreślony.

Proponujemy, by okresy wypowiedzenia w umowach na czas określony, były takie same jak w przypadku umów o pracę na czas nieokreślony. Mianowicie: 2 tygodnie – w przypadku zatrudnienia u danego pracodawcy przez okres krótszy niż 6 miesięcy; 1 miesiąc – w przypadku zatrudnienia przez okres co najmniej 6 miesięcy; 3 miesiące – w przypadku zatrudnienia przez okres co najmniej 3 lat.

Po zmianach przepisy Kodeksu pracy będą przewidywały 3 rodzaje umów o pracę: umowę o pracę na czas nieokreślony, umowę o pracę na czas określony i umowę o pracę na okres próbny. W praktyce dla wykonania wszystkich rodzajów prac możliwe jest bowiem zatrudnienie pracownika na podstawie jednej z tych umów.

Pozostawienie dotychczasowych regulacji dotyczących umowy o pracę na czas wykonania określonej pracy mogłoby natomiast budzić uzasadnione wątpliwości w świetle zgodności z prawem unijnym (w szczególności chodzi o brak ograniczenia wielokrotnego zawierania tych umów, ponieważ unijna dyrektywa obejmuje wszystkie umowy terminowe).

Utrzymywanie umowy na czas wykonania określonej pracy jako odrębnego rodzaju umowy nie wydaje się konieczne. Taka umowa rozwiązuje się z dniem wykonania pracy, dla której była zawarta. Wcześniej nie może zostać wypowiedziana i w praktyce jest bardzo rzadko stosowana. Dodatkowo budzi wątpliwości, w przypadku jakich prac dopuszczalne jest zawieranie umowy o pracę na czas wykonania określonej pracy. Zatem zasadna jest rezygnacja z tego rodzaju umowy.

Nadal natomiast możliwe będzie zawieranie umów o pracę na czas określony w celu zastępstwa. Pracodawca wciąż będzie mógł w tym celu zatrudnić innego pracownika na podstawie umowy o pracę na czas określony, obejmujący czas tej nieobecności.

Kolejna zmiana, którą przewiduje rządowy projekt, dotyczy dookreślenia specyfiki umowy o pracę na okres próbny. Proponuje się wyraźne określenie w przepisach Kodeksu pracy celu zatrudnienia pracownika na podstawie umowy o pracę na okres próbny, ponieważ w obecnym stanie prawnym o celu tego rodzaju umowy można wnioskować tylko z jej nazwy.

Umowa o pracę na okres próbny będzie mogła być zawarta w celu sprawdzenia kwalifikacji pracownika i możliwości jego zatrudnienia do wykonywania pracy określonego rodzaju. Co do zasady pracodawca będzie mógł zatrudnić pracownika na okres próbny tylko raz, jednakże możliwe będzie ponowne zawarcie takiej umowy z tym samym pracownikiem, jeżeli pracownik miałby być zatrudniony do wykonywania innego rodzaju pracy oraz po upływie co najmniej 3 lat od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia poprzedniej umowy o pracę, jeżeli pracownik miałby być zatrudniony do wykonywania tego samego rodzaju pracy.

W tym drugim przypadku możliwe byłoby tylko jednokrotne ponowne zawarcie umowy.

Ostatnia istotna zmiana zaproponowana w projektowanej ustawie umożliwia pracodawcy jednostronne zwolnienie pracownika z obowiązku świadczenia pracy do upływu okresu wypowiedzenia. Będzie to możliwe niezależnie od rodzaju umowy o pracę, a więc zarówno w okresie wypowiedzenia umowy o pracę na czas nieokreślony, umowy na czas określony oraz umowy na okres próbny. Projekt gwarantuje pracownikowi zachowanie w okresie tego zwolnienia prawa do wynagrodzenia. Pragnę zaznaczyć, że instytucja zwolnienia pracownika z obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia funkcjonuje już w systemie prawa pracy, m.in. w ustawie o służbie cywilnej.

Wszystkie pozostałe zmieniane przepisy Kodeksu pracy są konsekwencją przedstawionych głównych zmian Kodeksu oraz mają charakter porządkowy. Taki charakter mają również zmiany w innych ustawach, objętych niniejszym projektem. Proszę o przekazanie projektu ustawy zawartego w druku 3321 do dalszych prac w komisjach sejmowych. Niech to będzie jeden z tych projektów, który zamiast dzielić, łączy nas wszystkich ponad politycznymi podziałami wokół wspólnego celu – dobrej zmiany dla polskich pracowników.

Fot. CPS „Dialog”

Informator: wsparcie dla dorosłych niepełnosprawnych i ich opiekunów

Pomoc finansowa, opieka w domu i poza nim, dopłaty do zatrudnienia – podpowiadamy na jakie wsparcie mogą liczyć osoby niepełnosprawne i ich opiekunowie.

Rząd pracuje nad zmianami w systemie wsparcia osób niepełnosprawnych i ich opiekunów. Część postulatów środowisk niepełnosprawnych już zrealizowano. Udało się m.in. podnieść dofinansowanie do rehabilitacji, przedmiotów ortopedycznych czy likwidacji barier architektonicznych.

Gdzie ubiegać się o wsparcie finansowe? W tej samej gminnej instytucji, która wypłaca świadczenia rodzinne. Mogą to być centra pomocy rodzinie, wydziały urzędów miast lub ośrodki pomocy społecznej (OPS).

Zwiększyły się także zachęty dla pracodawców do zatrudniania osób niepełnosprawnych. Na jaką pomoc po zmianach mogą liczyć niepełnosprawni i ich opiekunowie?

Pomoc dla opiekuna

Osoby niepełnosprawne, nie tylko dzieci, także dorośli, często wymagają wsparcia. Zdarza się, że bez pomocy, nie mogą samodzielnie funkcjonować. Dla ich opiekunów oznacza to konieczność rezygnacji z pracy zawodowej. Dlatego dla tych najbardziej potrzebujących przewidziano specjalny zasiłek opiekuńczy. Co miesiąc mogą otrzymać 710 zł brutto. „Na rękę” wychodzi 520 zł miesięcznie.

Zasiłek zarezerwowany jest dla najbardziej potrzebujących. Kryterium dochodowe wynosi 664 zł na osobę w rodzinie. Tego progu nie może przekraczać dochód wszystkich domowników. Trzeba to udokumentować w chwili składania wniosku. O zasiłek mogą występować m.in. rodzice, dziadkowie, dzieci, wnuki, a także rodzeństwo.

Wsparcie finansowe

A sam niepełnosprawny? Otrzymuje dodatkowo rentę z tytułu niezdolności do pracy (średnio to 1 475 zł), zasiłek pielęgnacyjny (153 zł), a w razie trudnej sytuacji materialnej również dodatek mieszkaniowy (ok. 200 zł w zależności od gminy). Łącznie może to dać dla niepełnosprawnego i opiekuna 2 538 zł „na rękę” co miesiąc. Może też raz do roku dostać zasiłek celowy specjalny (do 456 zł).

Gdzie ubiegać się o wsparcie finansowe? W tej samej gminnej instytucji, która wypłaca świadczenia rodzinne. Mogą to być centra pomocy rodzinie, wydziały urzędów miast lub ośrodki pomocy społecznej (OPS).

WAŻNE! Opiekunowie osób niepełnosprawnych są także zwolnieni z obowiązku opłacania abonamentu radio-wo-telewizyjnego.

Opieka poza domem

Nie zawsze rodzina może zaopiekować się osobą niepełnosprawną. A nawet jeśli, to nie każdy może zastąpić profesjonalnego opiekuna – fizjoterapeutę, rehabilitanta, psychologa. Rodziny i opiekunowie osób niepełnosprawnych nie zostają z tym same. Mogą korzystać m.in. z ogólnokrajowej sieci 756 ośrodków wsparcia. Możliwa jest też całodobowa opieka w domach pomocy społecznej. W tej chwili w całym kraju działa aż 811 takich placówek. Przyjmują 81 tys. osób. Funkcjonują także 683 warsztaty terapii zajęciowej. Korzysta z nich już 25 tys. osób. Są także tzw. dzienne i rodzinne domy pomocy. Jest więc gdzie się zwrócić.

Dofinansowanie z PFRON

Rodzice niepełnosprawnych dzieci mogą dostać dofinansowanie z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON) m.in. do turnusów rehabilitacyjnych, sprzętu rehabilitacyjnego, przedmiotów ortopedycznych oraz likwidacji barier architektonicznych. Od 1 stycznia br. rząd podniósł wysokość dopłat. Po zmianach można otrzymać dofinansowanie:

- Turnus rehabilitacyjny – max 1 131 zł dopłaty (raz w roku) może otrzymać dziecko do 16 lat lub uczące się

i niepracujące do 24 lat. Dla osób w szczególnej sytuacji życiowej dofinansowanie wzrosło z max 1 323 zł do max 1 512 zł.

- Sprzęt rehabilitacyjny – wzrost z 60 proc. do 80 proc. kosztów, ale nie więcej niż pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia (18 900 zł),

- Likwidacja barier architektonicznych (np. przystosowanie łazienki), barier w komunikowaniu się i technicznych – dofinansowanie może wynieść już do 95 proc. kosztów, a nie jak wcześniej do 80 proc., ale nie więcej niż 57 tys. zł.

Osoby niepełnosprawne nie są skazane na brak pracy. Mogą sobie radzić na rynku pracy równie dobrze jak pełnosprawni pracownicy.

Od 1 stycznia obowiązują nowe przepisy wspierające zatrudnianie osób niepełnosprawnych. Dzięki nim pracodawcy mogą liczyć na wyższe niż dotychczas dofinansowanie.

Dofinansowanie osoby niepełnosprawnej mogą otrzymać także ze specjalnego programu PFRON „Aktywny samorząd”. Przysługuje ono m.in. na zakup elektrycznego wózka inwalidzkiego, oprzyrządowania auta, zakupu protez, a także pomoc w zdobyciu wyższego wykształcenia.

Gdzie można zdobyć dofinansowanie? Fundusz przekazuje pieniądze samorządom i to one decydują, jak je rozdzielać. Dlatego wnioski należy składać do swojego powiatowego centrum pomocy rodzinie, miejskiego ośrodka pomocy społecznej lub miejskiego ośrodka pomocy rodzinie.

WAŻNE! Więcej informacji można otrzymać na infolinii PFRON: 22 50 55 670 czynnej w godz. 9:00–15:30 oraz na stronie internetowej: www.pfron.org.pl.

Dofinansowanie z NFZ

Zakup przedmiotów ortopedycznych i pomocniczych może być częściowo finansowany przez Narodowy Fundusz Zdrowia. NFZ ustala zwykle tzw. limit na produkt i pokrywa zakup najwyżej do wysokości tego limitu. Resztę musi opłacić pacjent – jako udział własny w limicie albo koszt ponad limit. Ten udział własny może pomóc pokryć PFRON.

NFZ finansuje również pielęgniarską opiekę długoterminową. Przysługuje ona przewlekle chorym, którzy nie potrzebują hospitalizacji i mogą przebywać w domu, ale wymagają systematycznej opieki.

Pielęgniarka może m.in. zrobić zastrzyk, założyć kropłówkę i zmienić opatrunki na odleżyny. Powinna przychodzić z wizytą minimum cztery razy w tygodniu. W specjalnych przypadkach pomoc pielęgniarki można dostać także w weekendy oraz święta. Podstawą do dostania wsparcia jest skierowanie od lekarza prowadzącego pacjenta.

WAŻNE! Więcej informacji można otrzymać na infolinii NFZ: 800 392 976 czynnej w godz. 8:00–16:00 oraz na stronie internetowej: www.nfz.gov.pl oraz drogą mailową: infolinia@nfz.gov.pl.

Łatwiej o pracę

Osoby niepełnosprawne nie są skazane na brak pracy. Mogą sobie radzić na rynku pracy równie dobrze jak pełnosprawni pracownicy. Od 1 stycznia obowiązują nowe

przepisy wspierające zatrudnianie osób niepełnosprawnych. Dzięki nim pracodawcy mogą liczyć na wyższe niż dotychczas dofinansowanie.

Firmy mogą m.in. otrzymać zwrot kosztów za przystosowanie stanowiska pracy dla zatrudnianej osoby niepełnosprawnej, pomieszczenia biurowego, adaptacji lub zakupu specjalnego sprzętu. Wsparcie finansowe przysługuje bez względu na to, czy pracownik został zatrudniony już jako osoba niepełnosprawna czy też nabył niepełnosprawność w czasie pracy. Nowe przepisy wprowadzają również ułatwienia przy dofinansowaniu do wynagrodzeń niepełnosprawnych pracowników. Aby je otrzymać pracodawca będzie musiał wykazać wzrost zatrudnienia w przedsiębiorstwie w ostatnich 12 miesiącach. W ubiegłym roku PFRON każdego miesiąca dofinansowywał zatrudnienie średnio 245 tys. niepełnosprawnych pracowników.

Gdzie ubiegać się o pomoc? Firmy powinny złożyć wniosek w PFRON do 25 dnia miesiąca. Wniosek trzeba wysłać do siedziby PFRON na adres:

PFRON, Al. Jana Pawła II 13, 00-828 Warszawa
Wszystkie niezbędne formularze znajdują się na stronie www.pfron.org.pl.

Informator: wsparcie dla dzieci niepełnosprawnych i ich opiekunów

W 2014 roku na wsparcie osób niepełnosprawnych i ich opiekunów rząd przeznaczył rekordowe 14 mld zł. Co to w praktyce oznacza? Jaką pomoc można otrzymać i gdzie się po nią zwrócić?

Fot. CPS „Dialog”

Rząd pracuje nad zmianami w systemie wsparcia osób niepełnosprawnych i ich opiekunów. Część postulatów środowisk niepełnosprawnych już zrealizowano. Udało się m.in. zwiększyć pomoc finansową dla opiekunów oraz dofinansowanie do rehabilitacji, przedmiotów ortopedycznych czy likwidacji barier architektonicznych. Na jakie wsparcie od państwa mogą po tych zmianach liczyć niepełnosprawne dzieci, ich rodzice oraz opiekunowie?

Pieniądze na opiekę

Osoby niepełnosprawne często wymagają opieki. Dla ich rodziny czasami oznacza to konieczność rezygnacji z pracy zawodowej. Dla tych najbardziej potrzebujących stworzono świadczenie pielęgnacyjne. Mogą je otrzymać rodzice lub opiekunowie niepełnosprawnych dzieci, gdy zrezygnują z pracy by opiekować się swoją pociechą. Pieniądze należą się bez względu na dochód rodziny.

Od początku tego roku świadczenie pielęgnacyjne wynosi 1 638 zł brutto. Po odjęciu składek na ZUS wychodzi 1 200 zł „na rękę”. Opłacanie składek przez państwo gwarantuje opiekunowi m.in. to, że w przyszłości otrzyma emeryturę, mimo tego, że nie pracował.

**Gdzie można ubiegać się o pieniądze?
W tej samej gminnej instytucji, która wypłaca świadczenia rodzinne. Mogą to być ośrodki pomocy społecznej (OPS), centra pomocy rodzinie (CPR) lub wydziały urzędów miast/gmin.**

Od 2016 roku świadczenie pielęgnacyjne wzrosło do 1 300 zł „na rękę”, czyli do wysokości płacy minimalnej. W następnych latach będzie waloryzowane co roku na takich samych zasadach jak płaca minimalna. To znacznie więcej niż rodzice i opiekunowie dzieci niepełnosprawnych otrzymywali jeszcze kilka lat temu. Jeszcze w 2006 roku dostawali do ręki zaledwie 420 zł miesięcznie. Dzięki specjalnemu rządowemu programowi oraz zmianom w prawie wzrosło ono w kilka lat trzykrotnie. Obecnie świadczenie pielęgnacyjne pobiera już 105 tys. rodziców i opiekunów niepełnosprawnych dzieci. Jeszcze w 2007 roku otrzymywało je zaledwie 70 tys. osób.

Gdzie można ubiegać się o pieniądze? W tej samej gminnej instytucji, która wypłaca świadczenia rodzinne. Mogą to być ośrodki pomocy społecznej (OPS), centra pomocy rodzinie (CPR) lub wydziały urzędów miast/gmin.

Pomoc finansowa

Wsparcie finansowe dla osób niepełnosprawnych nie ogranicza się do świadczeń dla ich opiekunów. Mogą oni otrzymać również zasiłek pielęgnacyjny, który pomaga pokryć część wydatków związanych z opieką, np. na leki i środki pielęgnacyjne. Obecnie wynosi on 153 zł miesięcznie. Każdego miesiąca rodzice otrzymują także zasiłek rodzinny w wysokości do 115 zł na dziecko (uzależniony jest on od kryterium dochodowego), który pozwala pokryć część wydatków na utrzymanie. Do zasiłku przysługują jeszcze odpowiednie dodatki, m.in. na kształcenie i rehabilitację – w zależności od rodzaju, jeden dodatek może wynosić miesięcznie od 50 do 400 zł na dziecko. Dodatkowo każdego roku, dzięki rządowemu programowi „Wyprawka szkolna” rodzice niepełnosprawnych dzieci mogą otrzymać do 770 zł na podręczniki i przybory szkolne.

Gdy niepełnosprawne dziecko ukończy 18 lat, przysługuje mu również wypłacana przez ZUS renta socjalna. To specjalne świadczenie dla osób, które nigdy nie opłacały składek na ZUS, a są całkowicie niezdolne do pracy. Obecnie renta socjalna wynosi 709 zł. Jeszcze w 2007 roku było to zaledwie 501 zł.

WAŻNE! Rodzice i opiekunowie osób niepełnosprawnych są także zwolnieni z obowiązku opłacania abonamentu radiowo-telewizyjnego.

Przykłady? Niepełnosprawny 6-letni Adrian, mieszkający z niepracującą mamą może w sumie otrzymać 2 427 zł miesięcznie (świadczenie pielęgnacyjne, zasiłek i dodatek rodzinny, zasiłek pielęgnacyjny, dodatek mieszkaniowy, którego wysokość ustalana jest przez gminę) oraz dodatkowo do 456 zł zasiłku celowego specjalnego. Z kolei niepracująca 20-letnia Marysia, żyjąca z niepracującą mamą może dostać 2 700 zł miesięcznej pomocy plus dodatkowo do 456 zł zasiłku specjalnego celowego.

Dofinansowanie z PFRON

Rodzice niepełnosprawnych dzieci mogą dostać dofinansowanie z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON) m.in. do turnusów rehabilitacyjnych, sprzętu rehabilitacyjnego, przedmiotów ortopedycznych oraz likwidacji barier architektonicznych. Od 1 stycznia br. rząd podniósł wysokość dopłat. Po zmianach można otrzymać dofinansowanie:

- Turnus rehabilitacyjny – max 1 131 zł dopłaty (raz w roku) może otrzymać dziecko do 16 lat lub uczące się i niepracujące do 24 lat. Dla osób w szczególnej sytuacji życiowej dofinansowanie wzrosło z max 1 323 zł do max 1 512 zł.

- Sprzęt rehabilitacyjny – wzrost z 60 proc. do 80 proc. kosztów, ale nie więcej niż pięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia (18 900 zł),

- Likwidacja barier architektonicznych (np. przystosowanie łazienki), barier w komunikowaniu się i technicznych – dofinansowanie może wynieść już do 95 proc. kosztów, a nie jak wcześniej do 80 proc. Nie może to być jednak więcej niż 57 tys. zł.

Dofinansowanie osoby niepełnosprawnej mogą otrzymać także ze specjalnego programu PFRON „Aktywny samorząd”. Przysługuje ono m.in. na zakup elektrycznego wózka inwalidzkiego, oprzyrządowania auta, zakupu protez, a także pomoc w zdobyciu wyższego wykształcenia.

W polskich szkołach według danych GUS uczy się ok. 120 tys. niepełnosprawnych uczniów. Do tej pory środki rzadko były przekazywane w całości na konkretne dziecko bo samorządy nie musiały rozliczać się z tego, jak dzielą subwencję. Rząd postanowił to zmienić. Parlament przyjął ustawę, która nakazuje samorządom przekazywanie szkole pełnej kwoty subwencji. Dzięki temu jeszcze w tym roku wszyscy niepełnosprawni uczniowie powinni mieć zapewnioną lepszą opiekę szkolną.

Gdzie można zdobyć dofinansowanie? Fundusz przekazuje pieniądze samorządom i to one decydują, jak je rozdzielać. Dlatego wnioski składamy do swojego powiatowego centrum pomocy rodzinie, miejskiego ośrodka pomocy społecznej lub miejskiego ośrodka pomocy rodzinie.

WAŻNE! Więcej informacji można otrzymać na infolinii PFRON: 22 50 55 670 czynnej w godz. 9:00–15:30 oraz na stronie internetowej: www.pfron.org.pl.

Dofinansowanie z NFZ

Zakup przedmiotów ortopedycznych i pomocniczych może być częściowo finansowany przez Narodowy Fundusz Zdrowia. NFZ ustala zwykle tzw. limit na produkt i pokrywa zakup najwyżej do wysokości tego limitu. Resztę musi opłacić pacjent – jako udział własny w limicie albo koszt ponad limit. Ten udział własny może pomóc pokryć PFRON.

NFZ finansuje również pielęgniarską opiekę długoterminową. Przysługuje ona przewlekle chorym, którzy nie potrzebują hospitalizacji i mogą przebywać w domu, ale wymagają systematycznej opieki.

Pielęgniarka może m.in. zrobić zastrzyk, założyć kroplówkę i zmienić opatrunki na odleżyny. Powinna przychodzić z wizytą minimum cztery razy w tygodniu. W specjalnych przypadkach pomoc pielęgniarki można dostać także w weekendy oraz święta. Podstawą do dostania wsparcia jest skierowanie od lekarza prowadzącego pacjenta.

Ważne! Więcej informacji można otrzymać na infolinii NFZ: 800 392 976 czynnej w godz. 8:00–16:00 oraz na stronie internetowej: www.nfz.gov.pl oraz drogą mailową: infolinia@nfz.gov.pl.

Ulga podatkowa

Rodzicom dzieci z orzeczoną niepełnosprawnością przysługuje także podatkowa ulga rehabilitacyjna. Oznacza to, że rozliczając się z fiskusem mogą odliczyć od swojego dochodu wydatki na rehabilitację.

Niektóre z tych wydatków nie mają limitów (np. zakup sprzętu rehabilitacyjnego, adaptacja mieszkania dla potrzeb osoby niepełnosprawnej, opłaty za obozy i kolonie dla niepełnosprawnej młodzieży), a inne są limitowane (np. używanie samochodu, którym wozimy dziecko na zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne, opłacenie przewodników dla niewidomych, wydatki na leki, jeśli przekroczą kwotę 100 zł miesięcznie).

Wszystkie wydatki trzeba udokumentować. Musimy więc przechowywać faktury, rachunki, dowody wpłaty na pocztę lub potwierdzenia przelewów bankowych.

Od początku tego roku świadczenie pielęgnacyjne wynosi 1 638 zł brutto. Po odjęciu składek na ZUS wychodzi 1 200 zł „na rękę”. Opłacanie składek przez państwo gwarantuje opiekunowi m.in. to, że w przyszłości otrzyma emeryturę, mimo tego, że nie pracował.

Pomoc w nauce

W polskich szkołach według danych GUS uczy się ok. 120 tys. niepełnosprawnych uczniów. Subwencje oświatowe przekazywane na nich samorządom przez rząd są kilkakrotnie wyższe niż na dzieci zdrowe. Np. na dziecko z ciężką niepełnosprawnością intelektualną, niepełnosprawnością sprzężoną i autyzmem subwencja wynosi 50 tys. zł rocznie. Na zdrowe dziecko – 5 tys. zł.

Do tej pory środki rzadko były przekazywane w całości na konkretne dziecko (np. na zatrudnienie asystenta, logopedy), bo samorządy nie musiały rozliczać się z tego, jak dzielą subwencję. Rząd postanowił to zmienić. Parlament przyjął ustawę, która nakazuje samorządom przekazywanie szkole pełnej kwoty subwencji. Dzięki temu jeszcze w tym roku wszyscy niepełnosprawni uczniowie powinni mieć zapewnioną lepszą opiekę szkolną.

W najbliższych miesiącach rząd planuje dalsze zmiany mające nieść ulgę niepełnosprawnym, ich rodzinom i opiekunom. Już teraz można wybierać z wielu możliwości wsparcia. Warto z nich korzystać.

RADA DIALOGU

W czwartek, 25 czerwca 2015 roku Sejm RP uchwalił *Ustawę o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego*, przygotowaną i uzgodnioną przez przedstawicieli organizacji pracodawców, związki zawodowe oraz resort pracy. Rada Dialogu Społecznego, z chwilą wejścia w życie Ustawy, zastąpi obecną Komisję Trójstronną. Za przyjęciem ustawy głosowało 425 posłów, przeciw było trzech a jeden wstrzymał się od głosu, w drugim czytaniu nie zgłoszono żadnych poprawek.

– Pomysł na powołanie Rady Dialogu Społecznego powstał dzięki otwartości partnerów społecznych. Dziękuję im za wspólną pracę przy tym projekcie. To nowe otwarcie w dialogu społecznym w Polsce i dowód na wzrost wzajemnego zaufania – powiedział Władysław Kosiniak-Kamysz, Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Jakie są założenia projektu? Rada Dialogu Społecznego będzie nowym forum trójstronnej współpracy przedstawicieli pracowników, pracodawców i rządu. Ma ona zapewnić warunki sprzyjające prowadzeniu dialogu społecznego. W tym celu zmieniono formułę prawną, która jest lepiej dostosowana do współczesnych warunków i spełnia oczekiwania wszystkich partnerów społecznych. Rada Dialogu ma za zadanie realizować zasadę partycypacji i solidarności społecznej w zakresie zatrudnienia, poprawiać jakość i skuteczność wdrażania strategii społeczno-gospodarczych oraz budować wokół nich sprzyjające warunki do współpracy trzech partnerów – organizacji pracowników, pracodawców i rządu.

Strona pracowników i pracodawców Rady będą miały również możliwość przygotowywania projektów aktów prawnych, składania wniosków o przeprowadzenie wysłuchania publicznego i zapytań do właściwych ministrów oraz możliwość występowania do Sądu Najwyższego z wnioskiem o rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego. Określono także zasady głosowania w ramach stron Rady i nad wspólnymi opiniami.

Członków Rady wskazywać będą uczestniczące w jej pracach organizacje związkowe, pracodawców oraz Premier RP. Powoływani będą oni przez Prezydenta RP. Posiedzenia Rady mają być jawne. Funkcja przewodniczącego będzie pełniona rotacyjnie – naprzemiennie przez przedstawiciela każdej z trzech stron. Kadencja przewodniczącego ma trwać rok, również w wojewódzkich radach, które powstaną w miejsce wojewódzkich komisji dialogu społecznego.

Nad dokumentem pracowali wspólnie eksperci związków z NSZZ „Solidarność”, OPZZ i Forum Związków Zawodowych; pracodawców z Konfederacji Lewiatan, Pracodawców RP, Związku Rzemiosła Polskiego i Business Centre Club oraz przedstawiciele Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

– Rada Dialogu Społecznego to wzmocnienie pozycji partnerów społecznych – mówił Minister Kosiniak-Kamysz.

O konieczności zmian dotyczących zasad działania instytucji dialogu społecznego mówiły wszystkie ze stron: związki zawodowe, organizacje pracodawców, a także strona rządowa.

10 lipca Senat jednogłośnie przyjął *Ustawę o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego*, z uwzględnieniem dwóch poprawek zgłoszonych przez senatorów 9 lipca br. 24 lipca w Sejmie, odbyło się trzecie czytanie ustawy, która została przyjęta w wersji zaproponowanej w Senacie, czyli z uwzględnieniem dwóch poprawek: w sprawie sprawozdania Przewodniczącego RDS w Senacie oraz skróceniu terminu opiniowania ustawy budżetowej na 2016 r.

3 sierpnia, w obecności przedstawicieli reprezentatywnych organizacji pracodawców i związków zawodowych, *Ustawę o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego* podpisał Prezydent RP Bronisław Komorowski.

Fot. Lidia Sokal/MPiPS

Fot. Wojciech Grzędziński/KPRP

Fot. Lidia Sokal/MPiPS

Poniżej przedstawiamy wybrane założenia Ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego, przedstawiające zasady działania Rady Dialogu Społecznego oraz Wojewódzkich Rad Dialogu Społecznego:

Cele i zadania Rady Dialogu Społecznego

Art. 1. 1. Tworzy się Radę Dialogu Społecznego, zwaną dalej „Radą”, jako forum trójstronnej współpracy strony pracowników, strony pracodawców oraz strony rządowej, zwanych dalej „stronami Rady”.

2. Rada prowadzi dialog w celu zapewnienia warunków rozwoju społeczno-gospodarczego oraz zwiększenia konkurencyjności polskiej gospodarki i spójności społecznej.

3. Rada działa na rzecz realizacji zasady partycypacji i solidarności społecznej w zakresie stosunków zatrudnienia.

4. Rada działa na rzecz poprawy jakości formułowania i wdrażania polityk oraz strategii społeczno-gospodarczych, a także budowania wokół nich społecznego porozumienia w drodze prowadzenia przejrzystego, merytorycznego i regularnego dialogu organizacji pracowników i pracodawców oraz strony rządowej.

5. Rada wspiera prowadzenie dialogu społecznego na wszystkich szczeblach jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 2. Do właściwości Rady oraz jej stron należy:

- 1) wyrażanie opinii i zajmowanie stanowisk,
- 2) opiniowanie projektów założeń projektów ustaw oraz projektów aktów prawnych,
- 3) inicjowanie na zasadach określonych niniejszą ustawą procesu legislacyjnego,
- 4) wykonywanie innych zadań wynikających z odrębnych ustaw – w sprawach, o których mowa w art. 1.

Uprawnienia Rady Dialogu Społecznego i jej stron

Art. 3. 1. Strony Rady mogą zawierać porozumienia i zajmować wspólne stanowiska.[...]

Art. 4. 1. Każdej ze stron Rady przysługuje prawo wniesienia pod obrady Rady sprawy o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym, jeżeli uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego, rozwoju społeczno-gospodarczego i wzrostu dobrobytu, zwiększenia konkurencyjności polskiej gospodarki oraz spójności społecznej.

2. Każda ze stron Rady, również wspólnie z inną stroną Rady, może zająć stanowisko w każdej sprawie dotyczącej polityki społecznej lub gospodarczej.

3. Każda ze stron Rady może wezwać inną stronę Rady do zajęcia stanowiska w sprawie, którą uzna za mającą duże znaczenie społeczne lub gospodarcze.[...]

Art. 7. 1. Strona pracowników i strona pracodawców Rady ma prawo przygotowywania wspólnie uzgodnionych projektów założeń projektów ustaw i projektów aktów prawnych w sprawach, o których mowa w art. 1, i przekazania ich właściwemu ministrowi w celu przedłożenia Radzie Ministrów.[...]

Art. 8. 1. Strona pracowników i strona pracodawców Rady może wnioskować o przeprowadzenie wysłuchania publicznego do podmiotu odpowiedzialnego za opracowanie projektu aktu normatywnego dotyczącego spraw objętych zakresem właściwości Rady.

2. Z inicjatywą o wystąpienie z wnioskiem o przeprowadzenie wysłuchania publicznego dotyczącego projektu aktu norma-

tywnego może wystąpić każda z organizacji, której przedstawiciele reprezentują stronę pracowników i stronę pracodawców w Radzie.[...]

Art. 9. 1. Strona pracowników i strona pracodawców Rady mogą przedstawiać wspólne zapytania w zakresie spraw, o których mowa w art. 1, właściwym ministrom.[...]

Art. 10. 1. Każdego roku Rada opracowuje program swojego działania, uwzględniając aktualną sytuację społeczno-gospodarczą. W programie wskazywane są zagadnienia priorytetowe dla rozwoju i zwiększenia efektywności dialogu społecznego w Polsce.

2. Strona rządowa, w terminie do dnia 20 stycznia każdego roku, przedstawia Radzie aktualny wykaz prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

3. Program prac Rady jest przedstawiany Radzie Ministrów w terminie do dnia 20 lutego każdego roku.

Art. 11. 1. Rada rozpatruje wnioski wojewódzkich rad dialogu społecznego, o których mowa w art. 41 ust. 1, o ile dotyczą one spraw objętych zakresem jej właściwości.

2. Rada może przekazać sprawę o zasięgu wojewódzkim wojewódzkiej radzie dialogu społecznego.[...]

Art. 12. Rada przedstawia stanowiska w sprawach wniesionych pod jej obrady przez Radę Ministrów, jej członków i inne organy państwowe.

Art. 13. 1. Strona pracowników i strona pracodawców Rady ma prawo występowania ze wspólnymi wnioskami o wydanie lub zmianę ustawy albo innego aktu prawnego w zakresie spraw, o których mowa w art. 1. Wnioski kierowane są do właściwego ministra.[...]

Art. 14. Strona pracowników i strona pracodawców Rady mogą podjąć uchwałę o wystąpieniu przez przewodniczącego Rady do Sądu Najwyższego z wnioskiem o rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego, jeżeli w orzecznictwie Sądu Najwyższego lub sądów powszechnych ujawniły się rozbieżności w wykładni prawa.

Art. 15. 1. Strona pracowników i strona pracodawców Rady mogą zawierać ponadzakładowe układy zbiorowe pracy obejmujące ogół pracodawców zrzeszonych w organizacjach, o których mowa w art. 24 ust. 1, lub grupę tych pracodawców oraz pracowników zatrudnionych przez tych pracodawców, a także porozumienia określające wzajemne zobowiązania tych stron.[...]

Skład i organizacja Rady Dialogu Społecznego

Art. 22. 1. W skład Rady wchodzi przedstawiciele strony rządowej, strony pracowników oraz strony pracodawców.

2. W pracach Rady:

- 1) biorą udział, z głosem doradczym, przedstawiciele Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
- 2) mogą brać udział, na zaproszenie przewodniczącego Rady, przedstawiciele innych wybranych i zainteresowanych organizacji oraz instytucji – zgodnie z ich zakresem działania.

Art. 23. 1. Stronę pracowników w Radzie reprezentują przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych. [...]

Art. 24. 1. Stronę pracodawców w Radzie reprezentują przedstawiciele reprezentatywnych organizacji pracodawców. [...]

Art. 32. 1. Na czele Rady stoi przewodniczący Rady.

2. Do zadań przewodniczącego należy:

- 1) zwoływanie i przewodniczenie posiedzeniom Rady i Prezydium Rady;
- 2) reprezentowanie Rady w kontaktach zewnętrznych;
- 3) kierowanie w imieniu Rady wniosków i zapytań do właściwych organów;
- 4) wykonywanie innych czynności zleconych przez Radę.

3. Przewodniczący Rady przedstawia Sejmowi i Senatowi corocznie, nie później niż do dnia 31 maja, sprawozdanie z działalności Rady w roku poprzednim.

4. Kadencja przewodniczącego Rady trwa 1 rok.

5. Przewodniczącym Rady jest naprzemiennie przedstawiciel strony pracowników i strony pracodawców, wskazany przez daną stronę i będący członkiem Rady, oraz strony rządowej, wskazany przez Prezesa Rady Ministrów spośród członków Rady Ministrów będących w składzie Rady.

6. Wybór kolejności przewodniczenia Radzie uzgadniaj strony Rady.

Art. 37. 1. Tworzy się Biuro Rady Dialogu Społecznego, zapewniające obsługę techniczną, organizacyjną i kancelaryjno-biurową oraz ekspercką Rady, zwane dalej „Biurem”.

2. Biuro jest wydzieloną komórką organizacyjną państwowej jednostki budżetowej, podległej ministrowi właściwemu do spraw pracy.

Art. 38. 1. Pracami Biura kieruje dyrektor Biura.

2. Dyrektora Biura powołuje minister właściwy do spraw pracy na wniosek Rady.

3. Minister właściwy do spraw pracy odwołuje dyrektora Biura na wspólny wniosek co najmniej dwóch stron Rady.

4. Dyrektor Biura, w zakresie obowiązków związanych z realizacją zadań Rady, Prezydium i zespołów problemowych, o których mowa w art. 34, podlega przewodniczącemu Rady.

Art. 39. 1. Wydatki związane z funkcjonowaniem Rady i Biura są pokrywane z budżetu państwa z części 31 – Praca, w ramach wyodrębnionego rozdziału klasyfikacji budżetowej.

2. Projekt planu finansowego Biura jest przygotowywany przez dyrektora Biura i podlega zatwierdzeniu przez Radę.

3. Wydatki, o których mowa w ust. 1, są ujmowane w planie finansowym jednostki, o której mowa w art. 37 ust. 2.

4. W terminie do dnia 31 stycznia każdego roku dyrektor Biura przedstawia Radzie sprawozdanie z wykonania planu finansowego Biura za rok poprzedni.

5. Rada zatwierdza sprawozdanie w terminie do końca lutego danego roku.

Wojewódzkie Rady Dialogu Społecznego

Art. 41. 1. W województwach mogą być tworzone wojewódzkie rady dialogu społecznego, zwane dalej „WRDS”.

2. O utworzeniu WRDS postanawia marszałek województwa na wspólny wniosek co najmniej jednej z organizacji, o których

mowa w art. 23 ust. 1, oraz co najmniej jednej z organizacji, o których mowa w art. 24 ust. 1.

3. Marszałek postanawia o likwidacji WRDS, jeżeli o odwołanie swoich przedstawicieli z jej składu wystąpią wszystkie z organizacji, o których mowa w art. 23 ust. 1, lub wszystkie z organizacji, o których mowa w art. 24 ust. 1.

4. Tworzenie oraz zapewnienie funkcjonowania WRDS jest zadaniem z zakresu administracji rządowej, zleconym marszałkowi województwa, finansowanym w drodze dotacji celowej.

Art. 42. 1. Do właściwości WRDS należy:

1) wyrażanie opinii i stanowisk:

a) w sprawach objętych zakresem zadań związków zawodowych lub organizacji pracodawców będących w kompetencji administracji rządowej i samorządowej z terenu województwa,

b) w sprawach, o których mowa w art. 11 ust. 2;

2) wykonywanie innych zadań wynikających z odrębnych ustaw.

2. Marszałek województwa przedstawia stronie pracowników i stronie pracodawców WRDS do zaopiniowania projekty strategii rozwoju województwa i programów w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych i organizacji pracodawców oraz sprawozdania z ich realizacji.

3. Wyrażenie opinii, o których mowa w ust. 1 i 2, wymaga zgody strony pracowników i strony pracodawców WRDS. Jeżeli stroną pracowników i stroną pracodawców WRDS nie uzgodni wspólnej opinii, każdej z organizacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 24 ust. 1, wchodzących w skład WRDS, przysługuje prawo wyrażenia stanowiska w sprawie podlegającej opiniowaniu.

4. Opinię lub stanowiska w sprawie, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, WRDS przekazuje Prezydium Rady.

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 83. Do pierwszego składu Rady Dialogu Społecznego Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powoła:

- 1) po ośmiu przedstawicieli każdej organizacji związkowej oraz po sześciu przedstawicieli każdej organizacji pracodawców, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy były reprezentowane w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, na wniosek tych organizacji;
- 2) przedstawicieli strony rządowej, na wniosek Prezesa Rady Ministrów.

Art. 86. Organizacje związkowe i organizacje pracodawców, których reprezentatywność została stwierdzona na podstawie orzeczenia sądowego, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, utrzymują swoją reprezentatywność do końca okresu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 tej ustawy.

Art. 87. W terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Rada Dialogu Społecznego dokona oceny funkcjonowania przepisów ustawy oraz przedstawi Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej rekomendację zmian w zakresie zwiększenia samodzielności organizacyjnej Rady.

Art. 89. Traci moc ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego.

Art. 90. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Centrum Partnerstwa Społecznego

Centrum Partnerstwa Społecznego

„DIALOG” im. A. Bączkowskiego

Dział Szkoleń i Promocji

tel.: (+48 22) 380 50 10

fax: (+48 22) 380 50 12

e-mail: szkolenia@cpsdialog.gov.pl

www.cpsdialog.gov.pl

Centrum Partnerstwa Społecznego „DIALOG” im. A. Bączkowskiego - zapewnia profesjonalną obsługę oraz pełną infrastrukturę do przeprowadzenia konferencji, debat i szkoleń

Centrum nasze to ośrodek badawczo-doradczy o świetnej lokalizacji. Miejsce wielu spotkań np. Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych. Tu organizowane są konferencje, seminaria i warsztaty partnerów dialogu społecznego, służy mediacjom społecznym, wspiera porozumienie społeczne.

- Gwarantujemy organizację konferencji i spotkań na najwyższym poziomie.
- Posiadamy nowoczesne zaplecze konferencyjno-noclegowe.
- Oferujemy 6 klimatyzowanych sal konferencyjnych.
- Zapewniamy nowoczesne wyposażenie konferencyjne: sprzęt nagłaśniający, kabiny do tłumaczeń symultanicznych, łącze internetowe, sprzęt komputerowy i multimedialny wraz z profesjonalną obsługą techniczną.

Ponad to oferujemy:

- usługi cateringowe
- 44 miejsca noclegowe - pokoje wyposażone w telewizję kablową i pełen węzeł sanitarny;
- goście mogą korzystać z bezprzewodowego internetu, sali restauracyjnej i parkingu.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

Centrum Partnerstwa Społecznego
im. Andrzeja Bączkowskiego